

دعای امام زمان (عج) و دعا برای امام زمان (عج)

مشخصات کتاب

نویسنده: سید علی شفیعی
ناشر: سید علی شفیعی

برخی از انواع دعا

دعای ندبه

یکی از مشهورترین دعاهایی که همواره بسیاری از مؤمنان و دلباختگان حضرت بقیة الله ارواحنا فداه اصرار بر خواندن آن دارند دعای ندبه است چرا که طبق حدیث وارد شده در مورد این دعا، خواندن آن در چهار عید غدیر، قربان، فطر و روز جمعه مستحب است. که البته برای روا شدن حوائج نیز مؤثر می باشد. در ارتباط با سند این دعا سید جلیل، صاحب مناقب و مفاخر «سید رضی الدین علی بن طاووس (قدس سره)» که از اعلام قرن هفتم هجری و از رجال بزرگ شیعه و در علم ورع و زهد و عبادت معروف و با اطلاع از کتب و تصانیف بوده، در کتاب مستطاب اقبال (ص ۲۹۵ - ۲۹۹) و همچنین در کتاب مصباح الزائر فصل هفتم و نیز شیخ جلیل «محمد بن جعفر بن علی بن مشهدی حائری» از اعلام قرن ششم در کتاب مزار معروف به «مزار محمد بن مشهدی» که علامه مجلسی آنرا «مزار کبیر» نامیده (دعا صد و هفتم) نقل کرده اند و همچنین در مزار قدیم که ظاهراً از تألیفات «قطب راوندی» است نیز نقل شده است. و نقل دعا در مثل هر یک از این سه کتاب دلیل این است که این شخصیت های بزرگ و متبحر و حدیث شناس این دعا را معتبر شناخته اند. امّا متن این دعا این است: «الْحَمْدُ لِلَّهِ ۙ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۙ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ قَضَاؤُكَ فِي أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ دِينِكَ إِذْ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلًا مَّا عِنْدَكَ مِنَ النِّعَمِ الْمُقِيمِ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَ لَا اضْمِحْلَالَ بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزَّهْدَ فِي

دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدِّينِيَّةِ وَ زُخْرُفِهَا وَ زِبْرَجِهَا فَشَرَطُوا لَكَ
 ذَلِكَ وَ عَلِمْتَ مِنْهُمْ الوَفَاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَ قَرَّبْتَهُمْ وَ قَدِمْتَ لَهُمْ
 الذِّكْرَ العَلِيَّ وَ الثَّنَاءَ الحَلِيَّ وَ أَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَائِكَتَكَ وَ
 كَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَ رَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَ جَعَلْتَهُمُ الذَّرِيعَةَ
 [الذَّرَائِعَ] إِلَيْكَ وَ الوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَبِعِضِ أَسْكِنْتَهُ جَنَّتَكَ
 إِلَى أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَ بَعْضُ حَمَلْتَهُ فِي فَلَكَ وَ نَجِيَّتَهُ وَ [مَعَ]
 مَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَ بَعْضُ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ
 خَلِيلًا وَ سَأَلَكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الآخِرِينَ فَأَجَبْتَهُ وَ جَعَلْتَ
 ذَلِكَ عَلِيًّا وَ بَعْضُ كَلِمَتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيمًا وَ جَعَلْتَ لَهُ مِنْ
 أَخِيهِ رِذَاءًا وَ وَزِيرًا وَ بَعْضُ أَوْلَادَتَهُ مِنْ غَيْرِ أَبِي وَ آتَيْتَهُ البَيِّنَاتِ
 وَ أَيْدِيَتَهُ بِرُوحِ القُدْسِ وَ كُلُّ [وَ كَلَّا] شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً وَ
 نَهَجْتَ لَهُ مِنْهَا جَا وَ تَخَيَّرْتَ لَهُ أَوْصِيَاءَ [أَوْصِيَاءَهُ] مُسْتَحْفَظًا
 بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ [مُسْتَحْفَظًا بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ] مِنْ مِدَّةٍ إِلَى مِدَّةٍ
 أَقَامَةَ لِدِينِكَ وَ حُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ وَ لِئَلَّا يَزُولَ الحَقُّ عَنِ مَقَرِّهِ
 وَ يَغْلِبَ البَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ وَ لَا [لِئَلَّا] يَقُولَ أَحَدٌ لَوْ لَا أَرْسَلْتَ
 إِلَيْنَا رَسُولًا مُنذِرًا وَ أَقَمْتَ لَنَا عِلْمًا هَادِيًا فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
 أَنْ نَذِلَّ وَ نَخْزَى إِلَيْكَ أَنْ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَى حَبِيبِكَ وَ نَجِيبِكَ
 مُحَمَّدَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فَكَانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ سَيِّدًا مِنْ خَلْقَتِهِ
 وَ صَفْوَةً مِنْ اصْطَفَيْتَهُ وَ أَفْضَلَ مِنْ اجْتَبَيْتَهُ وَ أَكْرَمَ مَنْ
 اعْتَمَدْتَهُ قَدَمَتَهُ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَ بَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَ
 أَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَ مَغَارِبَكَ وَ سَخَّرْتَ لَهُ البَرَّاقَ وَ عَرَجْتَ
 بِرُوحِهِ [بِهِ] إِلَى سَمَائِكَ وَ أَوْدَعْتَهُ عِلْمًا مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ إِلَى
 انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَ حَفَفْتَهُ بِجَبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ
 وَ الْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَ وَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ
 كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ المُشْرِكُونَ وَ ذَلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبُوءًا صِدْقٍ مِنْ
 أَهْلِهِ وَ جَعَلْتَ لَهُ وَ لَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضِعَ لِلنَّاسِ لِلذِّي بِبِكَّةِ
 مُبَارَكًا وَ هَدَى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَ مَنْ
 دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَ قُلْتَ إِنَّمَا يُرِيدُ اللهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ
 أَهْلَ البَيْتِ وَ يُطَهِّرَكُمُ تَطْهِيرًا ثُمَّ جَعَلْتَ أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ
 عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلْ لَا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا
 إِلَّا المَوَدَّةَ فِي القُرْبَى وَ قُلْتَ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ وَ
 قُلْتَ مَا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَى رَبِّهِ
 سَبِيلًا فَكَانُوا هُمْ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَ المَسْلَكَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَلَمَّا

انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيَّهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمَا
 وَ آلِهِمَا هَادِيَا إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْذِرُ وَ لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَ الْمَلَأُ
 أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَى مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالْ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ
 مَنْ عَادَاهُ وَ انْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَ اخْذِلْ مَنْ خَذَلَهُ وَ قَالَ مَنْ
 كُنْتُ أَنَا نَبِيَّهُ فَعَلَى أَمِيرِهِ وَ قَالَ أَنَا وَ عَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ
 وَ سَائِرِ النَّاسِ مِنْ شَجَرَتَيْ وَ أَحَلَّهُ مَحَلَّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى
 فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ
 بَعْدِي وَ زَوْجُهُ ابْنَتُهُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ أَحَلَّ لَهُ مِنْ
 مَسْجِدِهِ مَا حَلَّ لَهُ وَ سَيِّدِ الْإِبْرَابِ إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أُوْدِعَهُ عِلْمَهُ
 وَ حِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلِيُّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ
 وَ الْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ أَنْتَ أَخِي وَ وَصِيٌّ وَ وَارِثِي
 لِحُمُكَ مِنْ لَحْمِي وَ دَمُكَ مِنْ دَمِي وَ سَلْمُكَ سَلْمِي وَ حَرْبُكَ
 حَرْبِي وَ الْإِيمَانُ مُخَالِطُ لِحْمِكَ وَ دَمُكَ كَمَا خَالَطَ لَحْمِي وَ
 دَمِي وَ أَنْتَ عِدَا عَلِيٍّ الْحَوْضُ خَلِيفَتِي وَ أَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَ
 تُجْزِي عِدَاتِي وَ شِيعَتِكَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ مُبِيضَةٍ وَ جُوهَرِهِمْ
 جَوْالِي فِي الْجَنَّةِ وَ هُمْ جِيرَانِي وَ لَوْ لَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يَعْرِفِ
 الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَ كَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِنَ الضَّلَالِ وَ نُورًا مِنَ
 الْعَمَى وَ حَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينِ وَ صِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ لَا يَسْبِقُ بِقَرَابَةٍ
 فِي رَحْمِهِ وَ لَا بِسَابِقَةٍ فِي دِينِ وَ لَا يُلْحَقُ فِي مَنْقَبَةٍ مِنْ مَنْقَبِهِ
 يَحْذُو حَذْوَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَ آلِهِمَا وَ يُقَاتِلُ عَلِيُّ
 الْبُتَّائِيلِ وَ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَأَيْمٍ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صِنَادِي
 الْعَرَبِ وَ قَتَلَ أَبْطَالَهُمْ وَ نَاوَشَ [نَاهَشِي] ذُؤَابَانَهُمْ فَأُوْدِعَ
 قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بَدْرِيَّةً وَ خَيْبَرِيَّةً وَ حَنِينِيَّةً وَ غَيْرَهُنَّ فَأَضْبَتَ
 [فَأَصْنَتَ] [فَأَصْنًا] عَلَى عِدَاوَتِهِ وَ أَكْبَتَ عَلِيُّ مُنَابَذَتَهُ حَتَّى قَتَلَ
 النَّاكِثِينَ وَ الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ وَ لَمَّا قَضَى نَجْبَهُ وَ قَتَلَهُ
 أَشَقَى [الْأَشْقِيَاءَ مِنَ الْأَوْلِيَيْنِ وَ الْأَخْرِيْنَ] الْأَخْرِيْنَ يَتَّبِعُ
 أَشَقَى الْأَوْلِيَيْنِ لَمْ يَمْتَثِلْ أَمْرَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
 آلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَ الْأُمَّةُ مُصِرَّةٌ عَلِيُّ مَقْتَهُ
 مُجْتَمِعَةٌ عَلِيُّ قَطِيعَةٌ رَحِمَهُ وَ إِقْصَاءٌ وَلَدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفِي
 لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فُقِتِلَ مِنْ قَتْلِ وَ سَبِيٍّ مِنْ سَبِيٍّ وَ أَقْصَى
 مِنْ أَقْصَى وَ جَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا يَرْجَى لَهُ حَسَنُ الْمَثُوبَةِ إِذْ
 كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ الْعَاقِبَةُ
 لِلْمُتَّقِينَ وَ سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبَّنَا لَمَفْعُولًا وَ لَنْ يُخْلِفَ

اللَّهُ وَعَدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ
 مُحَمَّدٍ وَعَلَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا فَلَيْتَكَ الْبَاكُونَ وَآيَاهُمْ
 فَلْيَنْدَبِ النَّادِبُونَ وَلِمِثْلِهِمْ فَلْتَذْرِفِ [فَلْتَذْرِفِ] الدَّمُوعَ وَلِيَصْرُخِ
 الصَّارِخُونَ وَيَضْحِكِ [يَضْحِكِ] الضَّاحُونَ وَيَعِجِ [يَعِجِ] الْعَاجُونَ
 أَيْنَ الْحَسَنِ أَيْنَ الْحُسَيْنِ أَيْنَ أَبْنَاءِ الْحُسَيْنِ صَالِحٍ بَعْدَ صَالِحٍ
 وَصَادِقٍ بَعْدَ صَادِقٍ أَيْنَ السَّبِيلِ بَعْدَ السَّبِيلِ أَيْنَ الْخَيْرَةِ بَعْدَ
 الْخَيْرَةِ أَيْنَ الشَّمْسِ الطَّالِعَةِ أَيْنَ الْأَقْمَارِ الْمُنِيرَةِ أَيْنَ
 الْإِنِّجَمِ الزَّاهِرَةِ أَيْنَ أَعْلَامِ الدِّينِ وَقَوَاعِدِ الْعِلْمِ أَيْنَ بَقِيَّةِ اللَّهِ
 الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعَثَرَةِ الْهَادِيَةِ أَيْنَ الْمَعْدِ لِقَطْعِ دَابِرِ الظُّلْمَةِ
 أَيْنَ الْمُنْتَظَرِ لِإِقَامَةِ الْإِمَّةِ وَالْعَوَجِ أَيْنَ الْمُرْتَجَى لِإِزَالَةِ
 الْجَوْرِ وَالْعُدْوَانَ أَيْنَ الْمُدَّخِرِ لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَالسِّنِّينِ أَيْنَ
 الْمُتَّخِذِ [الْمُتَّخِذِ] لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ أَيْنَ الْمُؤْمَلِ
 لِأَحْيَاءِ الْكِتَابِ وَحُدُودِهِ أَيْنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِهِ أَيْنَ
 قَاصِمِ شَوْكَةِ الْمُعْتَدِينَ أَيْنَ هَادِمِ أُنْبِيَةِ الشَّرِكِ وَالنَّفَاقِ أَيْنَ
 مُبِيدِ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ وَالطَّغْيَانِ أَيْنَ حَاصِدِ فُرُوعِ
 الْغَيِّ وَالشَّقَاقِ [النَّفَاقِ] أَيْنَ طَامِسِ آثَارِ الزَّيْغِ وَالْأَهْوَاءِ أَيْنَ
 قَاطِعِ حَبَائِلِ الْكُذْبِ [الْكُذْبِ] وَالْإِفْتِرَاءِ أَيْنَ مُبِيدِ الْعَتَاةِ وَ
 الْمِرْدَةِ أَيْنَ مُسْتَأْصِلِ أَهْلِ الْعِنَادِ وَالتَّضْلِيلِ وَالْإِلْحَادِ أَيْنَ
 مُعِزِّ الْأَوْلِيَاءِ وَمُذِلِّ الْأَعْدَاءِ أَيْنَ جَامِعِ الْكَلِمَةِ [الْكَلِمِ] عَلَى
 التَّقْوَى أَيْنَ بَابِ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ يُوتَى أَيْنَ وَجْهِ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ
 يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ أَيْنَ السَّبَبِ الْمُنْتَصِلِ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ
 أَيْنَ صَاحِبِ يَوْمِ الْفَتْحِ وَنَاشِرِ رَايَةِ الْهَدْيِ أَيْنَ مُؤَلِّفِ شَمْلِ
 الصَّلَاحِ وَالرِّضَا أَيْنَ الطَّالِبِ بِدَحْوَلِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ
 أَيْنَ الطَّالِبِ [الْمُطَالِبِ] بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءِ أَيْنَ الْمَنْصُورِ
 عَلَى مَنْ أَعْتَدَى عَلَيْهِ وَافْتَرَى أَيْنَ الْمَضْطَرِّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا
 دَعَا أَيْنَ صَدْرِ الْخَلَائِقِ [الْخَلَائِقِ] ذُو الْبِرِّ وَالتَّقْوَى أَيْنَ ابْنِ
 النَّبِيِّ الْمُصْطَفِيِّ وَابْنِ عَلِيِّ الْمُرْتَضِيِّ وَابْنِ خَدِيجَةَ الْغُرَاءِ وَ
 ابْنِ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى بِأَبِي أَنْتَ وَآمِي وَنَفْسِي لَكَ الْوَقَاءُ وَ
 الْحَمِي يَا ابْنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ يَا ابْنَ النَّجْبَاءِ الْأَكْرَمِينَ يَا
 ابْنَ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ [الْمُهْتَدِينَ] يَا ابْنَ الْخَيْرَةِ الْمُهْدَبِينَ يَا
 ابْنَ الْغَطَارِفَةِ الْأَنْجَبِينَ يَا ابْنَ الْأَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ
 [الْمُسْتَظْهَرِينَ] يَا ابْنَ الْخَضَارِمَةِ الْمُنْتَجِبِينَ يَا ابْنَ الْقِمَاقِمَةِ
 الْأَكْرَمِينَ [الْأَكْبَرِينَ] يَا ابْنَ الْبُدُورِ الْمُنِيرَةِ يَا ابْنَ السَّرْجِ

الْمُضِيئَةُ يَا ابْنَ الشُّهْبِ الثَّاقِبَةِ يَا ابْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ يَا ابْنَ
 السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ يَا ابْنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ يَا ابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ
 يَا ابْنَ السِّنِّ الْمَشْهُورَةِ يَا ابْنَ الْمَعَالِمِ الْمَأْتُورَةِ يَا ابْنَ
 الْمُعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ [الْمَشْهُورَةِ]
 يَا ابْنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا ابْنَ النَّبَا الْعَظِيمِ يَا ابْنَ مَنْ هُوَ فِي
 أَمِّ الْكِتَابِ لَدَى اللَّهِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ يَا ابْنَ الْآيَاتِ وَ الْبَيِّنَاتِ يَا ابْنَ
 الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَا
 ابْنَ الْحَجَجِ الْبَالِغَاتِ يَا ابْنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ يَا ابْنَ طَهٍ وَ
 الِ مُحْكَمَاتِ يَا ابْنَ سِسٍ وَ الذَّارِيَاتِ يَا ابْنَ الطُّورِ وَ الْعَادِيَاتِ
 يَا ابْنَ مَنْ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دَنُوا وَ اقْتَرَابَا
 مِنْ الْعَلِيِّ الْإِغْلِيِّ لَيْتَ شِعْرِي أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النُّوَى بَلِي
 أَيَّ أَرْضٍ تَقْلُكُ أَوْ تَرَى أَرْضِي أَوْ غَيْرَهَا أَمْ ذِي طُوًى عَزِيزِ
 عَلِيٍّ أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَ لَا تَرَى وَ لَا أَسْمَعُ [أَسْمَعُ] لَكَ حَسْبِيسَا
 وَ لَا نَجْوَى عَزِيزِ عَلِيٍّ أَنْ تَحِيْطَ بِكَ دُونِي [لَا تَحِيْطُ بِي دُونَكَ]
 الْبَلْوَى وَ لَا يَنَالُكَ مِنِّي ضَحِيحٌ وَ لَا شَكْوَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ
 مُغَيَّبٍ لَمْ يَخْلُ مِنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَارِحٍ مَا نَزَحَ [يَنْزَحُ] عَنَّا
 بِنَفْسِي أَنْتَ أُمْنِيَّةٌ شَائِقٌ يَتَمَنَّى مِنْ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٌ ذَكَرْنَا فَحَنَّا
 بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدٍ عَزَّ لَا يُسَامَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَثِيلٍ مَجْدٌ
 لَا يُجَارِي [يُحَادِي] بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادٍ نَعْمَ لَا تُضَاهِي بِنَفْسِي
 أَنْتَ مِنْ نَصِيفٍ شَرَفٍ لَا يُسَاوِي إِلَيَّ مَتَى أَحَارُ [أَجَارُ] فِيكَ
 يَا مَوْلَايَ وَ إِلَيَّ مَتَى وَ أَيُّ خَطَابٍ أَصِفُ فِيكَ وَ أَيُّ نَجْوَى
 عَزِيزِ عَلِيٍّ أَنْ أَجَابَ دُونَكَ وَ [أَوْ] أَنَاغَى عَزِيزِ عَلِيٍّ أَنْ أَبْكِيكَ
 وَ يَخْذَلُكَ الْوَرَى عَزِيزِ عَلِيٍّ أَنْ يَجْرِي عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى
 هَلْ مِنْ مُعِينٍ فَأَطِيلَ مَعَهُ الْعَوِيلَ وَ الْبُكَاءَ هَلْ مِنْ جَزْوَعٍ
 فَأَسَاعِدَ جَزْعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ قَذِيَتْ عَيْنٌ فَسَاعَدَتْهَا عَيْنِي عَلَيَّ
 الْقَذَى هَلْ إِلَيْكَ يَا ابْنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتَلْقَى هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمَنَا
 مِنْكَ بَعْدَهُ [بَعْدَهُ] فَتَحْطَى مَتَى نَرُدُّ مَنَاهْلَكَ الرَّوِيَّةَ فَتَرَوِي
 مَتَى نَنْتَقِعُ مِنْ عَذْبِ مَائِكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتَى نَغَادِيكَ وَ
 نَرَاوْحُكَ فَتَقَرَّ عَيْنَا [فَتَقَرَّ عَيْونَنَا] مَتَى تَرَانَا [وَ] تَرَاكَ وَ قَدْ
 نَشَرْتِ لَوَاءَ النَّصْرِ تَرَى أ تَرَانَا نَحْفُ بِكَ وَ أَنْتَ تَوْمَ الْمَلَا
 وَ قَدْ مَلَأْتِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ أَذَقْتِ أَعْدَاءَكَ هَوَانًا وَ عِقَابًا وَ
 أَبْرَتِ الْعِتَاءَ وَ جَدَّةَ الْحَقِّ وَ قَطَعْتَ دَائِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ وَ
 اجْتَنَنْتِ أَصُولَ الظَّالِمِينَ وَ نَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرْبِ وَ الْبَلْوَى وَ الْبَلِّكَ أَسْتَعْدِي
 فَعِنْدَكَ الْعِدْوَى وَ أَنْتَ رَبُّ الْآخِرَةِ وَ الدُّنْيَا [الْأُولَى] فَأَغْتِ
 يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ عَيْدَكَ الْمُبْتَلَى وَ أَرِهِ سَيْدَهُ يَا شَدِيدَ
 الْقُوَى وَ أزلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسَى وَ الْجَوَى وَ بَرِّدْ غَلِيلَهُ يَا مَنْ عَلَى
 الْعَرْشِ اسْتَوَى وَ مَنْ إِلَيْهِ الرَّجْعَى وَ الْمُنْتَهَى اللَّهُمَّ وَ نَحْنُ
 عَيْدَكَ التَّائِقُونَ [الشَّائِقُونَ] إِلَى وَلِيِّكَ الْمَذْكَرِ بِكَ وَ بَنِيِّكَ
 خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَ مَلَاذًا وَ أَقَمْتَهُ لَنَا قَوَامًا وَ مَعَاذًا وَ جَعَلْتَهُ
 لِلْمُؤْمِنِينَ مَنَّا إِمَامًا فَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَ سَلَامًا وَ زِدْنَا بِذَلِكَ يَا
 رَبِّ إِكْرَامًا وَ اجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَ مَقَامًا وَ أَثْمَمِ نِعْمَتَكَ
 بِتَقْدِيمِكَ إِيَّاهُ أَمَامَنَا حَتَّى تُوْرِدَنَا جَنَّاتِكَ [جَنَاتِكَ] وَ مُرَافِقَةَ
 الشَّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ جَدِّهِ [وَ] رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْإِكْبَرِ وَ عَلَى
 [عَلِيٍّ] أَبِيهِ السَّيِّدِ الْأَصْغَرِ وَ جَدَّتِهِ الصَّدِيقَةِ الْكُبْرَى فَاطِمَةَ
 بِنْتِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَى مَنْ اصْطَفَيْتَ مِنْ آبَائِهِ الْبِرَّةَ وَ عَلَيْهِ أَفْضَلُ
 وَ أَكْمَلُ وَ أَثَمُّ وَ أَدْوَمُ وَ أَكْثَرُ وَ أَوْفَرُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ
 أَصْفِيَائِكَ وَ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ صَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً لَا غَايَةَ
 لِعِدَّتِهَا وَ لَا نِهَايَةَ لِمَدِّدِهَا وَ لَا نَفَادَ لِإِمْدَادِهَا اللَّهُمَّ وَ أَقِمْ بِهِ
 الْحَقَّ وَ أَدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَ أَدِلْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَ أذِلْ بِهِ
 أَعْدَاءَكَ وَ صَلِّ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُ وَصْلَةً تُؤَدِّي إِلَى مُرَافِقَةِ
 سَلْفِهِ وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ وَ يَمُكِّثُ فِي ظِلِّهِمْ وَ أَعِنَّا
 عَلَى تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ إِلَيْهِ وَ الاجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَ اجْتِنَابِ
 مَعْصِيَتِهِ وَ أَمْنِ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ وَ هَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَ رَحْمَتَهُ وَ دُعَاءَهُ
 وَ خَيْرَهُ مَا نَبَالُ بِهِ سِعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَ فَوْزًا عِنْدَكَ وَ اجْعَلْ
 صَلَاتِنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَ ذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً وَ دُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَ
 اجْعَلْ أَرْزَاقِنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَ هُمُومَنَا بِهِ مَكْفِيَةً وَ حَوَائِجِنَا بِهِ
 مَقْضِيَةً وَ أَقْبِلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ اقْبَلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ وَ
 انْظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا
 تَصْرِفْهَا عَنَّا بِجُودِكَ وَ اسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَ آلِهِ بِكَأْسِهِ وَ بِيَدِهِ رِيًّا رَوِيًّا هَنِيئًا سَائِغًا لَا ظَمًا بَعْدَهُ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ».

یکی از دعاهائی که مربوط به حضرت ولی عصر ارواحنا فداه بوده و خواندن آن سفارش شده است، دعای عهد می باشد. از حضرت امام جعفر صادق (علیه السلام) روایت شده که هر کس در صبح چهل روز دعای عهد را بخواند از یاوران قائم ما خواهد بود. و اگر قبل از ظهور حضرتش بمیرد خداوند او را از قبر خارج می کند و نیز به ازاء هر کلمه از این دعا هزار حسنه به او عطاء نموده و هزار سیئه گناه از او محو می کند. و آن دعا این است: «اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْكَرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَ رَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَ مَنْزِلِ التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ رَبَّ الظِّلِّ وَ الْحَرُورِ وَ مَنْزِلِ الْقُرْآنِ [الْفَرْقَانَ] الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الْأَنْبِيَاءِ [وَ] الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ [بِاسْمِكَ] الْكَرِيمِ وَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ وَ مُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُونَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلُحُ بِهِ الْأَوْلُونَ وَ الْآخِرُونَ يَا حَيَّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَ يَا حَيَّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَ يَا حَيَّا حِينَ لَا حَيَّ إِلَّا حَيُّ يَا مُحْيِي الْمَوْتَى وَ مُمِيتِ الْأَحْيَاءِ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدَى الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ عَنِّي وَ عَنِ أَهْلِ بَيْتِي مِنَ الصَّلَوَاتِ زَنَةَ عَرْشِي اللَّهُ وَ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَ مَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ [كِتَابُهُ] وَ أَحَاطَ بِهِ كِتَابُهُ [عِلْمُهُ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُّ لَهُ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِي هَذَا وَ مَا عَشْتُ مِنْ أَيَّامِي عَهْدًا وَ عَقْدًا وَ بَيْعَةً لَهُ فِي عُنُقِي لَا أَحُولُ عَنْهَا وَ لَا أَزُولُ أَبَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ الدَّابِّينَ عَنْهُ وَ الْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ [وَ] الْمُتَمَتِّلِينَ لِأَمْرِهِ] وَ الْوَالِدِينَ مِنْ عِبَادِكَ حَتَّى مَقْضِيًا السَّابِقِينَ إِلَى إِرَادَتِهِ وَ الْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهُمَّ إِنْ حَالَ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا مَقْضِيًا فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي مُؤْتَرًّا كَفَنِي شَاهِرًا سَيْفِي مُجَرِّدًا قِنَاتِي مُلَبِّيًا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَ الْبَادِي اللَّهُمَّ أَرِنِي الطَّلَعَ الرَّشِيدَ وَ الْغُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَ أَكْحَلْ نَاطِرِي بِنُظْرَةِ مَنْي إِلَيْهِ وَ عَجِّلْ فَرْجَهُ وَ سَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَ أَوْسِعْ مِنْهَجَهُ وَ اسْلُكْ بِي مَحَجَّتَهُ وَ أَنْفِذْ أَمْرَهُ وَ أَشْدِدْ أَرْزَهُ وَ أَعْمِرْ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ وَ

أَجِي بِهِ عِبَادَكَ فَانَكَ قَلْتِ وَ قَوْلِكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي
 الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِمَا كُتِبَتْ أَيْدِي النَّاسِ فَأَظْهِرِ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِيكَ
 وَ ابْنِ بِنْتِ نَبِيِّكَ الْمُسَمَّى بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتَّى لَا يَطْفِرَ بِشَيْءٍ
 مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا مَرْفَعُهُ وَ يَحِقُّ الْحَقُّ وَ يُحَقِّقُهُ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ
 مَفْزَعًا لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ وَ نَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ وَ
 مُجَدِّدًا لِمَا عَطَلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَ مُشِيدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ
 دِينِكَ وَ سُنَنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِمَّنْ
 حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَ سِرِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِرُؤْيَيْتِهِ وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَ ارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا
 بَعْدَهُ اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْغَمَّةَ عَنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَ
 عَجِّلْ لَنَا ظُهُورَهُ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَ نَرَاهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ». سپس دست راست را سه مرتبه بر روی
 ران پای راست خود می زنی و هر بار می گویی: «العَجَلِ
 الْعَجَلِ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ».

دعای توسل

یکی دیگر از ادعیه ارزشمند و ذی قیمت که به خواندن آن
 توصیه شده است و برای روا شدن حوائج نیز مؤثر است
 دعاء شریف توسل است. مرحوم مجلسی در کتاب
 بحارالانوار می گوید: این دعا را در نسخه ی قدیمه ای از
 مؤلفات بعضی از اصحاب امامیه (رضی الله عنهم) یافته ام
 که: روایت کرده است محمد بن بابویه رحمه الله از ائمه
 (علیهم السلام) و گفته که هر گاه این دعا را بخوانی، سرعت
 اجابت را در آن می بینی و آن دعا این است: اللهم إني
 أسألك و أتوجه إليك بنبيك نبي الرحمة محمد ص يا أبا
 القاسم يا رسول الله يا إمام الرحمة يا سيدنا و مولانا إنا
 توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين
 يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا
 الحسن يا أمير المؤمنين يا علي بن أبي طالب يا حجة الله
 على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا
 بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله
 اشفع لنا عند الله يا فاطمة الزهراء يا بنت محمد يا قرّة عين
 الرسول يا سيدتنا و مولاتنا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا

بک إلى الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا و جیهة عند الله اشفعی لنا عند الله یا أبا محمد یا حسن بن علی أيها المجتبی یا ابن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلى الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا و جیهة عند الله اشفع لنا عند الله یا أبا عبد الله یا حسین بن علی أيها الشهيد یا ابن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلى الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا و جیهة عند الله اشفع لنا عند الله یا أبا الحسن یا علی بن الحسين یا زین العابدین یا ابن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلى الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا و جیهة عند الله اشفع لنا عند الله یا أبا جعفر یا محمد بن علی أيها الباقر یا ابن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلى الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا و جیهة عند الله اشفع لنا عند الله یا أبا عبد الله یا جعفر بن محمد أيها الصادق یا ابن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلى الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا و جیهة عند الله اشفع لنا عند الله یا أبا الحسن یا موسى بن جعفر أيها الكاظم یا ابن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلى الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا و جیهة عند الله اشفع لنا عند الله یا أبا الحسن یا علی بن موسى أيها الرضا یا ابن رسول الله یا حجة الله علی بحار الأنوار خلقه یا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلى الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا و جیهة عند الله اشفع لنا عند الله یا أبا جعفر یا محمد بن علی أيها الجواد یا ابن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلى الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا و جیهة عند الله اشفع لنا عند الله یا أبا الحسن یا علی بن محمد أيها الهادي النقی یا ابن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلى الله و قدمناک بین

یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا ابا محمد یا حسن بن علی ایها المجتبی یا ابن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا انا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلى الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا وصی الحسن و الخلف الحجة ایها القائم المنتظر یا ابن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا انا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلى الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله انگاه حاجت خود را می خواهی پس روا خواهد شد انشاء الله ۹ق، در کتاب عتیق عزری مثل آن روایت شده با اضافه در آخر: یا سادتی و موالی اینی توجهت بکم ائمتی و عدتی لیوم فقری و حاجتی إلى الله و توسلت بکم إلى الله و استشفعت بکم إلى الله فاشفعوا لی عند الله و استنقذونی من ذنوبی عند الله فانکم وسیلتی إلى الله و بحبکم و بقربکم أرجو نجاتا من الله فکونوا عند الله رجائی یا سادتی یا اولیاء الله صلی الله علیهم اجمعین و لعن الله أعداء الله ظالمیهم من الأولین و الآخرین آمین رب العالمین.

دعای فرج

یکی از مشهورترین دعاهاى مربوط به حضرت بقیة الله الاعظم ارواحنا فداه دعاء فرج است که به خواندن و استمرار بر آن خصوصاً در بعضی از ایام و لیالی مانند شب قدر توصیه شده است و آن دعا این است: اللهم کن لولیک الحجة بن الحسن صلواتک علیه و علی آبائه فی هذه الساعة و فی کل ساعة، ولیاً و حافظاً و قائداً و ناصراً و دليلاً و عیناً حتى تسکنه أرضک طوعاً و تمتعه فیها طویلاً.

دعای آل یاسین

از ناحیه مقدسه حضرت بقیة الله الاعظم ارواحنا فداه به محمد بن حمیری دعای با اهمیت و پر معنایی صادر شده است که به دعای آل یاسین مشهور است و در ابتداء دعاء حضرت فرموده اند که هر کس بخواهد به طرف خدا و

أَنْغَاهُ بِهِ مَا أَهْلُ بَيْتِ تَوَجُّهِ (وَتَوْسَلُ) بِيَدَا كُنْدٍ، إِيْنِ دَعَاءِ رَا
 بَخْوَانْدِ وَ أَنْ دَعَايِ شَرِيفِ إِيْنِ اسْتِ: «سَلَامٌ عَلَيَّ آلِ إِيْسِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللَّهِ وَ رَبَّانِي آيَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ
 اللَّهِ وَ دِيَانَ دِينِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَ نَاصِرَ حَقِّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَ دَلِيلَ إِرَادَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَّ
 كِتَابِ اللَّهِ وَ تَرْجُمَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي آنَاءِ لَيْلِكَ وَ أَطْرَافِ
 نَهَارِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 مِيثَاقَ اللَّهِ الَّذِي أَخَذَهُ وَ وَكَّدَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي
 ضَمَّنَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعِلْمُ الْمَنْصُوبُ وَ الْعِلْمُ الْمَضْبُوبُ
 وَ الْغُوثُ وَ الرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَ عِدَا غَيْرِ مَكْذُوبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 حِينَ تَقُومُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْعُدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْرَأُ
 وَ تَبِينُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَصَلِّيُ وَ تَقْنُتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ
 تَرْكَعُ وَ تَسْجُدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَهَلَّلُ وَ تُكَبِّرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 حِينَ تُحَمِّدُ وَ تَسْتَغْفِرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصْبِحُ وَ تُمَسِّي
 السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَ النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى السَّلَامُ
 عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْمَأْمُونُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُقَدَّمُ
 الْإِمَامُ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ أَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ
 أَنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا
 عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ لَا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَ أَهْلُهُ وَ أَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ
 أَنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتَهُ وَ الْحَسَنَ حُجَّتَهُ وَ الْحُسَيْنَ
 حُجَّتَهُ وَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتَهُ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ وَ
 جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتَهُ وَ عَلِيَّ بْنَ
 مُوسَى حُجَّتَهُ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ وَ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ
 وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ أَنْتُمْ الْأَوَّلُ
 وَ الْآخِرُ وَ أَنْ رَجَعْتُمْ حَقِّ لَا رَيْبَ فِيهَا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا
 إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمِنْتَ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا وَ
 أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَ أَنَّ نَاكِرًا وَ نَكِيرًا حَقٌّ وَ أَشْهَدُ أَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ
 وَ الْبَعْثَ حَقٌّ وَ أَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ وَ الْمِرْصَادَ حَقٌّ وَ الْمِيزَانَ حَقٌّ
 وَ الْحَشْرَ حَقٌّ وَ الْحِسَابَ حَقٌّ وَ الْجَنَّةَ وَ النَّارَ حَقٌّ وَ الْوَعْدَ وَ
 الْوَعِيدَ بِهِمَا حَقٌّ يَا مَوْلَايَ شَقِيٌّ مِنْ خَالَفَكَمْ وَ سَعِدَ مَنْ
 أَطَاعَكُمْ فَأَشْهَدُ عَلَيَّ مَا أَشْهَدْتُكَ عَلَيْهِ وَ أَنَا وَلِيُّ لَكَ بَرِيءٌ
 مِنْ عَدُوِّكَ فَالْحَقُّ مَا رَضِيْتُمُوهُ وَ الْبَاطِلُ مَا أَسْخَطْتُمُوهُ وَ
 الْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَ الْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَنَفْسِي مُؤْمِنَةٌ

بِاللَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ بِرَسُولِهِ وَ بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ بِكُمْ
يَا مَوْلَايَ أَوْلِيَكُمْ وَ آخِرِكُمْ وَ نَصْرَتِي مُعَدَّةٌ لَكُمْ وَ مَوَدَّتِي
خَالِصَةٌ لَكُمْ آمِينَ آمِينَ» و بعد از آن این دعا خوانده
شود: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدَ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ
وَ كَلِمَةَ نُورِكَ وَ أَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ وَ صَدْرِي نُورَ
الْإِيمَانِ وَ فِكْرِي نُورَ النِّيَّاتِ وَ عِزْمِي نُورَ الْعِلْمِ وَ قُوَّتِي نُورَ
الْعَمَلِ وَ لِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ وَ دِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَ
بَصْرِي نُورَ الضِّيَاءِ وَ سَمْعِي نُورَ الْحِكْمَةِ وَ مَوَدَّتِي نُورَ
الْمُوَالَاةِ لِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَتَّى أَلْقَاكَ وَ قَدْ
وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَ مِيثَاقِكَ فَتَغَشِّنِي رَحْمَتَكَ [رَحْمَتِكَ] يَا وَلِيَّ
يَا حَمِيدُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ [مُحَمَّد] حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَ
خَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ وَ الدَّاعِيَ إِلَى سَبِيلِكَ وَ الْقَائِمَ بِقِسْطِكَ
وَ الثَّائِرَ بِأَمْرِكَ وَ لِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَ بُوَارِ الْكَافِرِينَ وَ مُجَلِي
الظُّلْمَةَ وَ مُنِيرَ الْحَقِّ وَ النَّاطِقَ بِالْحِكْمَةِ وَ الصِّدْقِ وَ كَلِمَتِكَ
الْتَّامَّةِ فِي أَرْضِكَ الْمُرتَّبِ الخَائِفِ وَ الْوَلِيَّ النَّاصِحِ سَفِينَةَ
النَّجَاةِ وَ عِلْمَ الْهُدَى وَ نُورَ أَبْصَارِ الْوَرَى وَ خَيْرَ مَنْ تَقَمَّصَ وَ
ارْتَدَى وَ مُجَلِي الْعَمَى [الْغَمَاء] الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ
قِسْطًا كَمَا مُلِئْتُ ظُلْمًا وَ جَوْرًا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرُ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَيَّ وَ لِيكَ وَ ابْنَ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَ
أَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَ أَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَ طَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا
اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَ انْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ وَ انصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَ أَوْلِيَاءَهُ
وَ شِيعَتَهُ وَ انصَارَهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ
وَ طَاغٍ وَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ احْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ
خَلْفِهِ وَ عَنِ يَمِينِهِ وَ عَنِ شِمَالِهِ وَ احْرُسْهُ وَ امْنَعْهُ مِنْ أَنْ
يُوصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَ احْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَ آلَ رَسُولِكَ وَ أَظْهِرْ
بِهِ الْعَدْلَ وَ أَيْدَهُ بِالنَّصْرِ وَ انصُرْ نَاصِرِيهِ وَ اخْذَلْ خَاذِلِيهِ وَ
أَقْصِمِ قَاصِمِيهِ وَ أَقْصِمِ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَ اقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَ
الْمُنَافِقِينَ وَ جَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ
وَ مَغَارِبِهَا بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ أَمْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ أَظْهِرْ بِهِ
دِينَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْني اللَّهُمَّ مِنْ انصَارِهِ وَ
أَعْوَانِهِ وَ اتِّبَاعِهِ وَ شِيعَتِهِ وَ أَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
مَا يَأْمَلُونَ وَ فِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

دعای اللهم عرفنی نفسک

مرحوم محمد بن ابراهیم نعمانی معروف به شیخ مفید در کتاب الغیبة از محمد بن همام رحمه الله نقل می کند که جعفر بن محمد بن مالک از قول عباد بن یعقوب حدیثی نقل می کند که او هم از یحیی بن یعلی نقل کرده که زرارہ رحمه الله در ضمن حدیثی از امام صادق (علیه السلام) شنیده است زمانی می آید که خداوند قلوب شیعیان را در زمان غیبت «قائم» امتحان می کند. زرارہ می گوید اگر آن زمان را درک کردم چه کار کنم؟ حضرت فرمودند: یا زرارہ هرگاه آن زمان را درک کردی اینچنین دعا کن: اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي نَفْسِكَ فَإِنَّكَ إِن لَّمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسِكَ لَمْ أَعْرِفْ نَبِيَّكَ اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي رَسُولَكَ فَإِنَّكَ إِن لَّمْ تُعَرِّفْنِي رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَكَ اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي حُجَّتَكَ فَإِنَّكَ إِن لَّمْ تُعَرِّفْنِي حُجَّتَكَ ضَلَلْتُ عَنْ دِينِي

زمانهای دعا

شب جمعه

یکی از اوقاتی که دعا برای حضرت صاحب الزمان (علیه السلام) در آن بسیار شایسته می باشد، شب جمعه است که البته چند موضوع به آن دلالت دارد: اول: اینکه روز جمعه اختصاص به حضرت صاحب الزمان (علیه السلام) دارد پس دعا برای حضرتش در شب آن نیز بسیار شایسته و مغتنم است. دوم: طبق روایتی که صاحب کتاب لطائف المعارف ذکر فرموده است شب جمعه موقع عرضه اعمال به خدمت حضرت ولی عصر (علیه السلام) می باشد. سوم: اخبار و روایاتی که انسان را تشویق و ترغیب به دعا کردن در شب جمعه می نماید به ضمیمه روایاتی که بیان گر این موضوع است که در دعا کردن ولی نعمت و امام خود را مقدم بدارید نتیجه دعا برای حضرت حجت ارواحنا فداه در شب جمعه بسیار مناسب است. چهارم: در بعضی از کتب معتبره مثل بحار ذکر شده است از اعمال شب جمعه این است که صد مرتبه بگوید: اللهم صل علی محمد و آل

محمد و عجل فرجهم و اهلک اعدوهم من الجن و الانس
من الاولین و الآخیرین

روز جمعه

روز جمعه از وجوه متعددی اختصاص و انتساب به حضرت حجت بن الحسن عجل الله فرجه دارد چرا که ولادت با برکت آن حضرت، انتقال امامت به ایشان، وقوع ظهور، استیلاء و غلبه ایشان بر اعدائش، أخذ عهد و میثاق برای ایشان و اجداد طاهرینش و اختصاص لقب «قائم (علیه السلام)» از جانب خداوند متعال، همه و همه در روز جمعه اتفاق افتاده است لذا این جهات متعدد انسان را بر می انگیزاند که سعی و تلاش بیشتری در دعا برای آن عزیز و طلب ظهورش داشته باشد. زیارت امام زمان (علیه السلام) در روز جمعه: السلام عليك يا حجة الله في ارضة، السلام عليك يا عين الله في خلقه، السلام عليك يا نور الله الذي يهتدي به المهتدون و يفرج به عن المؤمنين السلام عليك ايها المهدب الخائف، السلام عليك ايها الولي الناصح، السلام عليك يا سفينة النجاة، السلام عليك يا عين الحياة، السلام عليك صلى الله عليك و على آل بيتك الطيبين الطاهرين، السلام عليك عجل الله لك ما وعدك من النصر و ظهور الامر. السلام عليك يا مولاي، أنا مولاك، عارف بأولاك و اخراک، أتقرب الى الله تعالى بك و بآل بيتك و أنتظر ظهورك و ظهور الحق على يدك و أسئل الله أن يصلي على محمد و آل محمد و ان يجعلني من المنتظرين لك و التابعين و الناصرين لك على اعدائك و المستشهدين بين يدك في جملة أوليائك. يا مولاي يا صاحب الزمان صلوات الله عليك و على آل بيتك. هذا يوم الجمعة و هو يومك المتوقع فيه ظهورك و الفرج فيه للمؤمنين على يدك و قتل الكافرين بسيفك. و أنا يا مولاي فيه ضيفك و جارک و انت يا مولاي كريم من اولاد الكرام و مأمور بالضيافة و الإجارة، فأضيفني و أجرني صلوات الله عليك و على اهل بيتك الطاهرين. سيد بزرگوار علی بن طاووس رحمه الله می گوید: من بعد از این زیارت حضرت را در برابر خود تصور می کنم و اشاره به

حضرتش نموده و می گویم: نزلیک حیث ما اتجهت رکابی و ضیفک حیث کنتُ من البلاد هر کجا که راحله ی من روی آورد به سوی تو فرود می آیم و در هر شهری از شهر باشم مهمان تو هستم. اعمال مستحب دیگری نیز برای روز جمعه نقل شده است که به بعضی از آنها اشاره می شود. برای تعجیل در فرج مستحب است انسان بعد از نماز صبح روز جمعه صد مرتبه سوره «قل هو الله احد» را بخواند و صد مرتبه استغفار کرده، صد مرتبه اینچنین صلوات بفرستد: «اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم». و همچنین امام صادق (علیه السلام) از پدران گرامیش نقل کرده می فرماید: کسی که پس از نماز جمعه هفت مرتبه بگوید: «اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرج آل محمد» از اصحاب و یاران حضرت قائم صلوات الله علیه می شود. دیگر از دعاهایی که در روز جمعه مستحب بوده و خواندن آن شهرت دارد، دعای شریف ندبه است که در بخش ادعیه بیان شد. و نیز از اعمال مورد تأکید در روز جمعه صلوات ضراب اصفهانی است که ضمن نقل داستان آن، اصل صلوات از کتاب صحیفه مهدیه ذکر می گردد. و قضیه آن بدین شرح است که سید جلیل القدر علی بن طاووس رحمه الله می فرماید: صلوات ضراب اصفهانی صلواتی است بر پیغمبر و آل او (علیهم السلام) که از ناحیه مقدسه مولای ما حضرت صاحب العصر و الزمان ارواحنا فداه روایت شده است. این صلوات حائز اهمیت فراوانی است که اگر به جهت عذری نتوانستی تعقیب عصر جمعه را انجام دهی، هرگز این صلوات را ترک مکن زیرا این سرّی است که خدای متعال ما را به آن آگاه نموده است. عده ای از کسانی که بارها از آنها نام برده ام با سند خود از جدّم ابو جعفر طوسی رحمه الله با سلسله سند معتبر از یعقوب بن یوسف ضراب غسانی برای من نقل کرده اند که وی هنگام بازگشت از اصفهان چنین تعریف کرد: در سال دویست و هشتاد و یک هجری قمری با عده ای از همشهری های اهل تسنن عازم سفر حج شدیم، چون به مکه مشرفه رسیدم، یکی از آنها

پیش قدم شد و در محله ای - که میان بازار بود - برای ما خانه ای اجاره کرد. آنجا خانه ی حضرت امام رضا (علیه السلام) مشهور شده بود. در آن خانه پیر زن گندم گونی زندگی می کرد. چون فهمیدم که آن خانه معروف به دارالرضا (علیه السلام) است از پیر زن پرسیدم: تو چه نسبتی با صاحبان این خانه داری؟ و چرا این خانه دارالرضا (علیه السلام) نامیده شده؟ گفت: من از دوستداران اهل بیت هستم و این خانه، خانه ی امام علی بن موسی الرضا (علیه السلام) است که امام حسن عسکری (علیه السلام) مرا در این خانه ساکن نموده است و من از خدمتگزاران آن حضرت بودم. چون این سخن را از او شنیدم با او مأنوس شدم و این راز را از رفقای سخی خود پنهان کردم. مدتی که در آنجا بودیم برنامه ما چنین بود موقعی که شب از طواف خانه ی خدا بر می گشتیم در ایوان خانه می خوابیدیم و درب خانه را می بستیم و پشت آن سنگ بزرگی می گذاشتیم (که از سنگینی آن را می غلطاندیم). در آن ایوانی که ما می خوابیدیم شبهای متعدد نوری را مثل نور مشعل می دیدم. و مشاهده می کردم که درب خانه باز می شد بدون اینکه کسی از ما درب را باز کند، شخصی میانه اندام و گندمگون متمایل به زرد با اندامی زیبا را دیدم که در چهره ی زیبای او اثر سجده نمایان بود، دو پیراهن و عبای نازکی روی آن بر تن کرده و نعلینی پوشیده بود، وارد می شد و به اطاقی که پیر زن در آن بود بالا می رفت. و پیر زن به ما می گفت: کسی جز دخترم به اطاق من نمی آید. هنگامی که از پله ها بالا می رفت نوری را می دیدم که بر ایوان می تابید. بعد همان نور را در آن اطاق می دیدم بدون اینکه چراغی روشن باشد. همراهان من همین نور را دیدند و گمان می کردند که آن شخص صاحب دختر پیر زن می باشد که در عقد متعه ی اوست و می گفتند: این علوی ها متعه را جائز می دانند و این به گمان خودشان حرام بود. ما می دیدیم که آن شخص می آمد و می رفت و سنگ پشت درب به همان حالتی بود که ما گذاشته بودیم و ما از ترس اسباب و اثاثیه خود، درب را می بستیم و کسی

نبود که درب را باز کند یا ببندد. ولی آن شخص داخل می شد و خارج می گشت و سنگ به همان حالت پشت درب بود تا وقتی که می خواستیم خارج بشویم کنار می گذاشتیم. چون این جریان را دیدم قلبم به تپش افتاد و در وجودم هیبت او نمایان شد به آن پیر زن ملاطفت نمودم و دوست داشتم قضیه ی این شخص را بدانم. به او گفتم: فلانی دوست دارم بدون اطلاع دوستانم و محرمانه سئوالی از شما بپرسم. چون دیدی رفقایم نیستند بیا تا در مورد مسأله ای از تو سئوال کنم. او در جواب من بلافاصله گفت: من هم می خواهم رازی را با تو در میان بگذارم اما تا حال به خاطر رفقای تو فرصتی پیش نیامده است. گفتم می خواهی چه بگویی؟ گفت: به تو می گوید - و کسی را نام نبرد - با رفقا و شرکای خود خشونت و درشتی مکن و با آنان دشمنی و نزاع نداشته باش زیرا آنها دشمنان تو هستند و با آنها مدارا کن. گفتم: چه کسی این سخن را می گوید؟ گفت: من می گویم. از هیبتی که از او در دلم افتاده بود جرأت نکردم دوباره سئوال را تکرار کنم. گفتم: منظورت کدام رفقای من است؟ خیال می کردم منظورش رفقای بود که با آنها به حج مشرف شده بودم. گفت: شرکائی که در شهر تو هستند و در خانه ات با تو زندگی می کنند. البته میان من و آنها بگو مگویی در دین شده بود که از من سخن چینی شده بود و من به همین جهت فرار کردم و مدتی به صورت مخفیانه زندگی کردم، بعد متوجه شدم که آنها از من سخن چینی کرده بودند. به پیر زن گفتم: تو چگونه از موالیان امام رضا (علیه السلام) هستی؟ گفت: من خدمتگذار حضرت امام حسن عسکری (علیه السلام) بودم. چون این مطلب را باور کردم با خود گفتم: خوب است درباره حضرت غائب صلوات الله علیه از او سئوال کنم؟ و گفتم: تو را به خدا آیا او را دیده ای؟ گفت: ای برادر من او را ندیده ام، من با خواهرم - که باردار بود - از شهر خود بیرون آمدم و امام حسن (علیه السلام) به من مژده داد که در آخر عمرم او را خواهم دید و فرمود: برای او چنان خواهی بود که برای من هستی. من از آن روز مدتی است

که در این شهر هستم، اکنون با نامه و نفقه ی یک نفر خراسانی - که زبان عربی را خوب می داند - آمده ام، او سی دینار به من داده و مرا مأمور کرده تا امسال به حج مشرف شوم، من به شوق دیدار او از شهرم بیرون آمده ام راوی می گوید: در این لحظه به دلم افتاد که آن شخصی که بعضی از شبها به آن خانه می آید همان محبوب دلهاست. ده درهم صحیح که سکه رضویه بود همراه داشتم که نذر کرده بودم تا در مقام ابراهیم (علیه السلام) بیاندازم، آنها را بیرون آورده و به آن پیر زن دادم و با خود گفتم: اگر اینها را به فرزندان حضرت زهرا (علیها السلام) بدهم بهتر است از اینکه در مقام ابراهیم (علیه السلام) بیاندازم و ثوابش بیشتر است. به او گفتم: این پولها را به مستحقین از اولاد حضرت فاطمه (علیها السلام) بده و نیتم این بود که شخصی را که دیده ام پولها را می گیرد و به آنها می دهد. پولها را گرفت و به اطاق بالا رفت پس از ساعتی آمد و گفت: او می فرماید: ما در آنها حقی نداریم در آنچه نیت کرده ای قرار بده. ولی این سکه رضوی را عوض آن از ما بگیر و در آن مکانی که نذر کرده ای بیانداز. همانطور که فرموده بود، انجام دادم و با خود گفتم: این همان است که مأمور بودم از طرف او انجام بدهم! یعنی حضرت حجّت صلوات الله علیه است پس از آن نسخه ای از توقیعی که به سوی قاسم بن علاء در آذربایجان صادر شده بود همراه من بود، به او گفتم: این نسخه را به کسی که توقیعات و نامه های حضرت امام غائب صلوات الله علیه را دیده نشان می دهی؟ گفت: بده به من، من می شناسم. نسخه را به او دادم و گمان کردم که آن پیر زن می تواند خوب بخواند. گفت: اینجا نمی توانم بخوانم. به اطاق رفت. سپس آمد و گفت: این توقیع صحیح است و در آن توقیع چنین نوشته شده بود: (مژده می دهم شما را به مژده ای که به کسی نداده ام). آنگاه گفت: او به تو می فرماید: هرگاه بخواهی به پیامبر صلوات بفرستی چگونه صلوات می فرستی؟ گفتم می گویم: «اللهم صل علی محمد و آل محمد و بارک علی محمد و آل محمد کأفضل ما صلیت و بارکت و

ترحمت علی ابراهیم و آل ابراهیم انک حمید مجید» گفت: نه چون خواستی صلوات بفرستی به همه آنها صلوات بفرست و هر کدام را نام ببر. گفتم: آری. چون فردا شد آن پیر زن آمد و همراه خود دفتر کوچکی داشت. گفت: او به تو می گوید: چون خواستی بر پیامبر صلوات بفرستی طبق این نسخه بر او و اوصیاء او صلوات بفرست. نسخه را گرفتم و اکنون به آن عمل می کنم. چند شب دیدم که او از اطاق پایین می آید و نور چراغ همچنان روشن است و من درب را می گشودم و دنبال آن نور می رفتم ولی کسی را ندیدم فقط آن نور را مشاهده می کردم. تا اینکه وارد مسجدی شد. گروهی از مردم شهرهای مختلف را دیدم که به درب خانه می آمدند، برخی نامه هایی به آن پیر زن می دادند و پیر زن نیز نوشته هایی به آنها می داد و با هم دیگر حرف می زدند ولی من سخنان آنها را نمی فهمیدم و برخی از آنها را هنگام برگشت در راه دیدم، تا اینکه وارد بغداد شدم. نسخه ی دفتری که از ناحیه حضرت بود چنین بود: بسم الله الرحمن الرحيم اللهم صل على محمد سيد المرسلين و خاتم النبيين و حجة رب العالمين المنتجب في الميثاق المصطفى في الظلال المطهر من كل آفة البريء من كل عيب المؤمل للنجاة المرتجى للشفاعة المفوض إليه دين الله اللهم شرف بنيانه و عظم برهانه و أفلح حجته و ارفع درجته و أضئ نوره و بيض وجهه و أعطه الفضل و الفضيلة و الدرجة و الوسيلة الرفيعة و ابعثه مقاما محمودا يغبطه به الأولون و الآخرون و صل على أمير المؤمنين و وارث المرسلين و قائد الغر المحجلين و سيد الوصيين و حجة رب العالمين و صل على الحسن بن علي إمام المؤمنين و وارث المرسلين و حجة رب العالمين و صل على الحسين بن علي إمام المؤمنين و وارث المرسلين و حجة رب العالمين و صل على محمد بن علي إمام المؤمنين و وارث المرسلين و حجة رب العالمين و صل على جعفر بن محمد إمام المؤمنين و وارث المرسلين و حجة رب العالمين و صل على موسى بن جعفر

إمام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و
 صل علی علی بن موسی إمام المؤمنین و وارث المرسلین و
 حجة رب العالمین و صل علی محمد بن علی إمام المؤمنین
 و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی علی بن
 محمد إمام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب
 العالمین و صل علی الحسن بن علی إمام المؤمنین و وارث
 المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی الخلف الصالح
 الهادی المهدی إمام الهدی إمام المؤمنین و وارث
 المرسلین و حجة رب العالمین اللهم صل علی محمد و علی
 أهل بیته الأئمة الهادین العلماء الصادقین الأبرار المتقین
 دعائم دینک و أركان توحیدک و تراجمة و حیک و حججک
 علی خلقک و خلفاؤک فی أرضک الذین اخترتهم لنفسک و
 اصطفيتهم علی عبادک و ارتضيتهم لدينک و خصصتهم
 بمعرفتک و جلتهم بکرامتک و غشيتهم برحمتک و رببتهم
 بنعمتک و غذيتهم بحکمتک و ألبستهم من نورک و رفعتهم
 فی ملکوتک و حففتهم بملائکتک و شرفتهم بنبيک صلواتک
 علیه و آله اللهم صل علی محمد و عليهم صلاة كثيرة دائمة
 طيبة لا يحيط بها إلا أنت و لا يسعها إلا علمک و لا يحصيها
 أحد غيرک اللهم و صل علی وليک المحيى سنتک القائم
 بأمرک الداعي إلیک الدليل علیک و حجتک علی خلقک و
 خليفتک فی أرضک و شاهدک علی عبادک اللهم أعز نصره
 و مد فی عمره و زين الأرض بطول بقائه اللهم اكفه بغی
 الحاسدين و أعدّه من شر الكافرين و ازجر عنه إرادة
 الظالمين و خلصه من أيدي الجبارين اللهم أعطه فی نفسه
 و ذريته و شيعته و رعيته و خاصته و عامته و عدوه و جميع
 أهل الدنيا ما تقر به عينه و تسر به نفسه و بلغه أفضل ما
 أمله فی الدنيا و الآخرة إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللهم جدد
 به ما محى من دینک و أحيى به ما بدل من کتابک و أظهر
 به ما غير من حکمک حتى يعود دینک به و علی يديه غضا
 جديدا خالصا مخلصا لا شک فيه و لا شبهة معه و لا باطل
 عنده و لا بدعة لديه اللهم نور بنوره كل ظلمة و هد بركنه
 كل بدعة و اهدم بعزته كل ضلالة و اقصم به كل جبار و
 أخمّد بسيفه كل نار و أهلك بعدله كل جائر و أجر حکمه

على كل حكم و أذل بسلطانه كل سلطان اللهم أذل كل من ناواه و أهلك كل من عاداه و امكر بمن كاده و استأصل من جحد حقه و استهان بأمره و سعى فى إطفاء نوره و أراد إخماد ذكره اللهم صل على محمد المصطفى و على المرتضى و فاطمة الزهراء و الحسن الرضا و الحسين المصفا و جميع الأوصياء مصابيح الدجى و أعلام الهدى و منار التقى و العروة الوثقى و الحبل المتين و الصراط المستقيم و صل على وليك و ولاة عهده و الأئمة من ولده و مد فى أعمارهم و زد فى آجالهم و بلغهم أفضل آمالهم دينا و دنيا و آخرة إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و این شرح دعایی بود که به صلوات ضراب اصفهانی مشهور است که طبق فرموده سید بن طاووس خواندن آن بسیار مورد تأکید است.

شب قدر

شب قدر شبی است که تقدیرات یکسال انسان رقم زده می شود و ملائکه آن مقدرات را بر امام زمان (علیه السلام) عرضه می کنند لذا با دعا برای حضرت حجت بن الحسن (علیه السلام) خود را مشمول دعا آن حضرت قرار می دهیم چرا که آن امام مهربان هر کس که ایشان را دعا کند مورد لطف خود قرار داده او را دعا می فرمایند و پر واضح است که اگر کسی در شب قدر مورد دعای حضرت قرار گیرد مقدرات نیک و خوبی برای او رقم زده خواهد شد. لذا شب قدر یکی از مناسب ترین اوقات جهت دعا برای حضرت مهدی (علیه السلام) می باشد که البته دعاهایی نیز در این مورد ذکر شده است. به عنوان نمونه نقل شده است که حضرت امام زین العابدین (علیه السلام) در شب قدر این دعا را زیاد می خواندند: اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيكَ الْحَجَّةُ بْنُ الْحَسَنِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَلِيًّا وَ حَافِظًا وَ قَائِدًا وَ نَاصِرًا وَ دَلِيلًا وَ عَيْنًا حَتَّى تَسْكُنَهُ أَرْضُكَ طَوْعًا وَ تَمَتُّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا. او همچنین دعای دیگری که خواندن آن در شب قدر مستحب می باشد بدین شرح است: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ إِلَيْكَ الْمَشْتَكَى. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَدِيمُ وَ الْآخِرُ الدَّائِمُ وَ الرَّبُّ الْخَالِقُ وَ الدِّيَّانُ يَوْمَ

الدين، تفعل ما تشاء بلا مغالبة و تعطى من تشاء بلا من و تضع من تشاء بلا ظلم و تداول الايام بين الناس يركبون طبقاً عن طبق أسألك يا ذالجلال و الاكرام و العزة التي لا ترام و أسألك يا رحمان أسألك ان تصلى على محمد و آل محمد و أن تعجل فرج آل محمد و فرجنا بفرجهم.

روز عاشورا

از روزهایی که دعا و توسل به ساحت مقدس حضرت ولی عصر ارواحنا فداه تأکید شده است روز عاشورا است. دعاهایی که در کتاب اقبال جلد ۲ ص ۶۹ و مزار و زاد المعاد ص ۳۸۴ از امام صادق (علیه السلام) روایت شده است دال بر این مطلب است. و سر این قضیه هم در این است که خدای تبارک و تعالی وعده داده است تمام بلاها و مصائبی که در این روز بر مولایمان حضرت سید الشهداء وارد شده است را توسط خلف صالح او حضرت بقیه الله الاعظم انتقام بگیرد. چنانچه روایات نیز به آن دلالت دارد. مثلاً در دعای ندبه می خوانیم (أین الطالب بدم المقتول بکربلاء) یعنی کجاست کسی که به خونخواهی مقتول کربلا بر می خیزد و یا در خود زیارت عاشوراء در دو مورد اشاره به این موضوع شده است. مورد اول: «و أن یرزقنی طلب ثاری مع امام هدی ظاهر ناطق بالحق منکم» از خدا می خواهم که خونخواهی شما (سید الشهداء) را به همراهی امام هدایت، روزی من نماید. امام هدایتی که به صورت آشکار باز گو کننده حقیقت است و از شما اهل بیت می باشد. و یا در جای دیگری از این زیارت شریف دارد: «فأسئل الله الذی اکرم مقامک و اکرمنی ان یرزقنی طلب ثارک مع امام منصور من اهل بیت محمد صلی الله علیه وآله» از خدایی که مقام و منزلت شما سید الشهداء را بزرگ داشت و به سبب شما من را نیز بزرگی بخشید، می خواهم تا خونخواهی شما را به همراه امام نصرت یافته که از اهل بیت حضرت محمد (صلی الله علیه وآله) می باشد رزق من قرار دهد. پس مؤمن هرگاه در این روز متذکر مصائب امام مظلوم و شهید حضرت سید الشهداء (علیه

السلام) گردد و متوجه این موضوع شود که خداوند متعال برای آن امام شهید انتقام گیرنده ای مقدر ساخته است، ایمان و علاقه او به آمدن منتقم انگیزه می گردد تا برای حضرت مهدی (علیه السلام) دعا کند و ظهور آن منتقم را از پروردگار عالم طلب کند لذا همین درخواست در بعضی دعا‌های مربوط به این روز ذکر گردیده است. به همین جهت کسی که اینچنین امر با عظمتی را از خداوند طلب کند به اجر و ثواب بسیار زیادی فائز می گردد و آن طلب انتقام خون سالار شهیدان حضرت ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) است. برای روز عاشورا اعمالی ذکر شده است که به بعضی از آنها اشاره می کنیم. یکی از مهمترین اعمال در روز عاشورا خواندن زیارت عاشورا می باشد که مورد تأکید قرار گرفته. البته استمرار در خواندن زیارت عاشورا در روزهای دیگر نیز اثرات عجیبی داشته چهل روز مداومت در خواندن آن برای گشایش مشکلات بسیار تجربه شده است. به عنوان نمونه به داستانی درباره ی اثرات زیارت عاشورا اشاره می شود: آقای حاج ملا حسن یزدی که مردی صالح و با تقوا و مورد اعتماد بوده و عمری را در شهر نجف به عبادت و زیارت سپری کرده است از جناب آقای محمدعلی یزدی که او نیز شخصی فاضل و صالح و مورد اعتماد است نقل می کند که در همسایگی ما مردی زندگی می کرد که از دوران کودکی با هم بزرگ شده بودیم و نزد معلمی درس می خواندیم تا اینکه هر دو بزرگ شدیم. و او به شغل عشاری مشغول بود تا زمانیکه مرگ او فرا رسید. هنوز یک ماه از زمان فوت او نگذشته بود او را در خواب دیدم که شکل و قیافه ی نیکویی دارد و در نعمتهای خداوند غوطه ور است به او گفتم که من تو را می شناختم و می دانم که ابتدا و انتهای کار تو مورد رضایت خداوند نبوده و شغل تو سزاوار عذاب جهنم است چه کار کرده ای که به این مقام رسیدی؟ او در جواب من گفت: همینطور است که گفتم من در شدیدترین عذابها بودم تا اینکه دیروز همسر استاد اشرف حداد فوت نمود و او را در این مکان دفن کردند - و به موضعی در حدود پنج متری

آنجا اشاره کرد - در شب دفن او حضرت ابی عبدالله الحسین (علیه السلام) سه مرتبه به دیدار او تشریف آوردند و در مرتبه سوّم امر فرمودند که عذاب از این مقبره برداشته شود. و در این موقع بود که حال ما نیکو شد و در نعمت و آسایش قرار گرفتیم. پس در حالی که متحیر بودم از خواب بیدار شدم. چون استاد اشرف حداد را نمی شناختم، به بازار آهنگرها رفتم و سراغ او را گرفتم تا اینکه او را پیدا نمودم. از او سؤال کردم آیا همسری داری؟ گفت: آری دیروز فوت کرد و او را در فلان مکان دفن کردیم (و اسم همان مقبره را ذکر کرد). گفتم: او به زیارت ابی عبد الحسین (علیه السلام) رفته بود؟ گفت: نه. گفتم: مصائب امام حسین را ذکر می کرد؟ گفت: نه. گفتم: برای امام حسین (علیه السلام) مجلس عزا برپا می کرد؟ گفت: نه. سپس پرسید چه می خواهی؟ و من خواب را برای او نقل کردم و او گفت که همسرش هرروز زیارت عاشورا می خواند و بر آن مواظبت داشت. عمل دیگری را جناب عبدالله بن سنان از حضرت امام جعفر صادق (علیه السلام) نقل می کند و می گوید: در روز عاشورا بر مولایم امام جعفر صادق (علیه السلام) وارد شدم در حالیکه رنگ چهره ایشان تغییر کرده بود و اشک همچون گوهر بر گونه های مبارکش جاری بود. عرض کردم: چه چیز سبب گریه شما شده است - خداوند شما را گریان نگرداند فرمودند: آیا نمی دانی در مثل امروز مصیبت بر امام حسین (علیه السلام) وارد شده است. عرض کردم: بله ای آقای من، به این جهت خدمت شما رسیده ام که از علم شما توشه ای بگیرم و درباره اعمال امروز (عاشورا) از شما استفاده کنم. حضرت فرمودند: از هر چه می خواهی سؤال کن. عرض کردم: نظر شما درباره روزه امروز چیست؟ فرمودند: چنین روزی را روزه بگیر بدون اینکه از شب اراده و نیت روزه نمایی و افطار کن بدون اینکه شادی کنی و این روزه را روزه ی کامل قرار مده (کنایه از اینکه مانند روزه داران از خوردن و آشامیدن امساک کن) یک ساعت بعد از نماز عصر با شربتی از آب افطار کن، زیرا در مثل چنین ساعتی از روز

جنگ بر آل رسول خدا (صلی الله علیه وآله) تمام شد و فتنه ی آن خاموش گشت در حالی که سی نفر از آل رسول (صلی الله علیه وآله) بر روی زمین افتاده بودند که این موضوع برای رسول خدا (صلی الله علیه وآله) بسیار سخت بود. اگر در آن روز، حضرت زنده بودند خود ایشان برای آنها عزاداری می کردند. آنگاه حضرت امام صادق (علیه السلام) به شدت گریستند به طوری که محاسن مبارک ایشان از اشک چشمانش تر شد. سپس فرمودند: خداوند نور را در روز جمعه که مصادف با اول ماه رمضان بود آفرید و تاریکی را در روز چهارشنبه روز دهم محرم خلق کرد و برای هر کدام از آن دو، روش و راه روشنی قرار داد. ای عبدالله بن سنان! بهترین عمل در این روز آن است که به سراغ لباس های پاکیزه بروی و آن را بپوشی و تسلب کنی! عرض کردم تسلب یعنی چه؟ حضرت فرمودند: مانند صاحبان مصیبت عبای خود را بگشا و آستین لباست را از آرنج باز کن و به شکل و قیافه ی مصیبت زدگان و عزاداران باش پس از آن به زمین متروک یا مکان خلوتی می روی و هنگام ظهر چهار رکعت نماز با خشوع و رکوع و سجود نیکو بجای آورده و در هر دو رکعت سلام می دهی در رکعت اول بعد از حمد سوره «قل یا ایها الکافرون» و در رکعت دوم بعد از حمد سوره «قل هو الله احد» را می خوانی بعد از سلام نماز دو رکعت دیگر نماز خوانده در رکعت اول آن بعد از حمد سوره احزاب و در رکعت دوم آن بعد از حمد سوره منافقون را تلاوت می کنی بعد از تمام شدن نماز روی خود را به سوی قبر مطهرّ ابی عبدالله الحسین (علیه السلام) می کنی و در این حال قتلگاه آن حضرت و یاران و فرزندان و اهل بیتش را در نظرت تصوّر می کنی و بر او سلام و درود می فرستی و بر قاتلین آن حضرت لعنت می کنی و از کار آنها بیزاری می جویی. خداوند متعال به سبب این عمل تو را در بهشت به درجات عالیّه می رساند و گناهان تو را می ریزد. آنگاه از هر جا که هستی چند قدمی بر می داری و حرکت کرده می گویی: «اَنَا لَلهِ وَ اَنَا اِلَيْهِ راجعون رضاً بقضاء الله و تسليماً لأمره» در همه این حالات

با حزن و اندوه زیاد باش و در این روز خدای سبحان را بیشتر یاد کن و بسیار ذکر «اَنَا لِلَّهِ وَ اَنَا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ» را تکرار کن چون با آن حال چند گام برداشتی در همان جایی که نماز خواندی بایست. سپس بگو: اللَّهُمَّ عَذِّبِ الْفَجْرَةَ الَّذِينَ شَاقُوا رَسُولَكَ وَ حَارَبُوا اَوْلِيَاءَكَ وَ عَدُوا غَيْرَكَ وَ اسْتَحَلُّوا مَحَارِمَكَ وَ العن القادة و الأتباع و من كان منهم فخب و أوضع معهم و او رضی بفعالهم لعناً كثيراً. اللَّهُمَّ وَ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجعل صلواتك عليه و عليهم و استنقذهم من ايدي المنافقين المضلين و الكفرة الجاحدين و افتح لهم فتحاً يسيراً و أتح لهم روحاً و فرجاً قريباً و اجعل لهم من لدنك على عدوك و عدوهم سلطاناً نصيراً. سپس دستهای خود را بلند کن و در قنوت این دعا را بخوان و در حالیکه به سوی دشمنان آل محمد اشاره می کنی بگو: اللَّهُمَّ اِنَّ كَثِيراً مِنَ الْاُمَّةِ نَاصَبَتِ الْمُسْتَحْفَظِينَ مِنَ الْاُمَّةِ، وَ كَفَرَتْ بِالْكَلِمَةِ، وَ عَكَفَتْ عَلَى الْقَادَةِ الظَّالِمَةِ، وَ هَجَرَتِ الْكِتَابَ وَ السُّنَّةَ، وَ عَدَلَتْ عَنِ الْحَبْلَيْنِ اللَّذَيْنِ اَمَرْتُ بِطَاعَتِهِمَا، وَ التَّمَسَّكَ بِهِمَا، فَأَمَاتَتِ الْحَقَّ، وَ جَارَتْ عَنِ الْقَصْدِ، وَ مَالَتِ الْأَحْزَابَ، وَ جَرَفَتِ الْكِتَابَ، وَ كَفَرَتْ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهَا، وَ تَمَسَّكَتْ بِالْبَاطِلِ لَمَّا اعْتَرَضَهَا، وَ ضَيَّعَتْ حَقَّكَ، وَ أَضَلَّتْ خَلْقَكَ، وَ قَتَلَتْ اَوْلَادَ نَبِيِّكَ، وَ خَيْرَةَ عِبَادِكَ، وَ حَمَلَةَ عِلْمِكَ، وَ وَّرَثَةَ حِكْمَتِكَ وَ وَّحْيِكَ. اللَّهُمَّ فَرِّزْ لِي اَقْدَامَ اَعْدَائِكَ وَ اَعْدَاءِ رَسُوْلِكَ وَ اَهْلِ بَيْتِ رَسُوْلِكَ. اللَّهُمَّ وَ اَخْرِبْ دِيَارَهُمْ، وَ اَفْلِسْ سِلَاحَهُمْ، وَ خَالَفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ، وَ فِتِّ فِي اَعْضَادِهِمْ وَ اَوْهِنْ كَيْدَهُمْ، وَ اضْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ، وَ اَرْمِهِمْ بِحَجْرِكَ الدَّامِغِ، وَ طَمِّمْهُمْ بِالْبَلَاءِ طَمًّا، وَ قَمِّمْهُمْ بِالْعَذَابِ قَمًّا، وَ عَذِّبْهُمْ عَذَابًا نَكْرًا، وَ خَذِّمْهُمُ بِالسِّنِّينِ وَ الْمَثَلَاتِ الَّتِي اَهْلَكْتَ بِهَا اَعْدَائِكَ، اِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِّنَ الْاَلِ مُجْرِمِينَ. اللَّهُمَّ اِنَّ سُنَّتَكَ ضَائِعَةٌ، وَ اَحْكَامَكَ مَعْطَلَةٌ، وَ عَثْرَةَ نَبِيِّكَ فِي الْاَرْضِ هَائِمَةٌ. اللَّهُمَّ فَاَعِنِ الْحَقَّ وَ اَهْلَهُ، وَ اقْمَعْ الْبَطْلَ وَ اَهْلَهُ، وَ مَنِّ عَلَيْنَا بِالنَّجَاةِ، وَ اِهْدِنَا اِلَى الْاِيْمَانِ، وَ عَجِّلْ فَرَجَنَا، وَ اَنْظِمْهُ بِفَرَجِ اَوْلِيَاءِكَ، وَ اجْعَلْهُمْ لَنَا وُدًّا، وَ اجْعَلْنَا لَهُمْ وَفْدًا. اللَّهُمَّ وَ اَهْلِكَ مَنْ جَعَلَ يَوْمَ قِتْلِ ابْنِ نَبِيِّكَ وَ خَيْرَتِكَ عِيْدًا، وَ اسْتَهَلَ بِهِ فَرَجًا وَ مَرَحًا، وَ خَذِ اَخْرَهُمْ كَمَا اخَذْتَ اَوْلَهُمْ، وَ اَضْعِفِ اللَّهُمَّ الْعَذَابَ وَ التَّنْكِيلَ

عَلَى ظَالِمِي أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ، وَأَهْلِكَ أَشْيَاعَهُمْ وَقَادَتَهُمْ، وَأَبْرَ حُمَاتِهِمْ وَجَمَاعَتَهُمْ. اللَّهُمَّ وَضَاعِفُ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَى عِثْرَةِ نَبِيِّكَ، الْعِثْرَةِ الضَّائِعَةِ الْخَائِفَةِ الْمُسْتَذَلَّةِ، بَقِيَّةِ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الزَّاكِيَةِ الْمُبَارِكَةِ. وَأَعْلَى اللَّهُمَّ كَلِمَتَهُمْ، وَأَفْلِحُ حُجَّتَهُمْ، وَكَاشِفُ الْبَلَاءِ وَاللَّوَاءِ، وَحَنَادِسَ الْأَبَاطِيلِ وَالْعَمَى عَنْهُمْ، وَتَبَّتْ قُلُوبَ شَيْعَتِهِمْ وَحَزْبِكَ عَلَى طَاعَتِهِمْ وَوَلَايَتِهِمْ وَنَصْرَتِهِمْ، وَأَعْنَهُمْ وَأَمْنَحَهُمُ الصَّبْرَ عَلَى الْأَذَى فَيْكَ، وَأَجْعَلْ لَهُمْ أَيَّامًا مَشْهُودَةً، وَأَقَاتًا مَحْمُودَةً مَسْعُودَةً، يُوشِكُ فِيهَا فَرَجُهُمْ، وَتُوجِبُ فِيهَا تَمْكِينَهُمْ وَنِصْرَهُمْ، كَمَا ضَمِنْتَ لِأَوْلِيَائِكَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ، فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ (وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا). اللَّهُمَّ فَكَاشِفُ غُمَّتِهِمْ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ كَشْفَ الْضُرِّ إِلَّا هُوَ، يَا أَحَدُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، وَأَنَا يَا إِلَهِي عَبْدُكَ الْخَائِفُ مِنْكَ، وَالرَّاجِعُ إِلَيْكَ، السَّائِلُ لَكَ، الْمَقْبَلُ عَلَيْكَ، اللَّاجِئُ إِلَى فِنَائِكَ، الْعَالِمُ بِأَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ. اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ دُعَائِي، وَاسْمَعْ يَا إِلَهِي عِلَانِيَّتِي وَنَجْوَائِي، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ رَضِيَتْ عَمَلُهُ، وَقَبِلَتْ نَسْكَهُ، وَنَجَّيْتَهُ بِرَحْمَتِكَ، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ. اللَّهُمَّ وَصَلِّ أَوْلَا وَآخِرًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، بِأَكْمَلِ وَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، وَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ شِيَعَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ وَذُرِّيَّتِهِمُ الطَّاهِرَةِ الْمُنْتَجِبَةِ، وَهَبْ لِي التَّمَسُّكَ بِحَبْلِهِمْ، وَالرِّضَا بِسَبِيلِهِمْ، وَالْأَخْذَ بِطَرِيقَتِهِمْ، إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ. سَبِّسْ صُورَتِ خُودِ رَأْبِهِ زَمِينِ بِمَالٍ وَبِغَوِيًّا مَنْ يَحْكُمُ مَا يَشَاءُ وَيَفْعَلُ مَا يُرِيدُ أَنْتَ حَكَمْتَ، فَلَكَ الْحَمْدُ مَحْمُودًا مَشْكُورًا، فَعَجَّلْ يَا مَوْلَايَ فَرَجَهُمْ، وَفَرِّجْنَا بِهِمْ، فَإِنَّكَ ضَمِنْتَ إِعْزَازَهُمْ بَعْدَ الذَّلَّةِ، وَتَكْثِيرَهُمْ بَعْدَ الْقَلَّةِ، وَأَظْهَارَهُمْ بَعْدَ الْخُمُولِ، يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ، وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. فَاسْئَلْكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي،

مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ، بَسْطَ أَمَلِي وَالتَّجَاوُزَ عَنِّي، وَقَبُولَ قَلِيلِ عَمَلِي وَكَثِيرِهِ، وَالزِّيَادَةَ فِي أَيَّامِي وَتَبْلِيغِي ذَلِكَ الْمَشْهَدَ، وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يَدْعِي فَيَجِيبُ إِلَى طَاعَتِهِمْ وَمُؤَالَاتِهِمْ وَنَصْرِهِمْ، وَتُرِينِي ذَلِكَ قَرِيبًا سَرِيعًا فِي عَافِيَةٍ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. سپس سر خود را به سوی آسمان بلند نموده و بگو: اَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَكَ، فَأَعِدْنِي يَا إِلَهِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ أَيُّ ابْنِ سَنَانِ اَيْنِ عَمَلِ از حج و عمره مستحبی بهتر است. عمره ای که همه اموالت را در آن انفاق کنی و خود را به زحمت بیندازی و از اهل و فرزندان مفاقت نمایی. بدان هر کس در چنین روزی این نماز را بخواند و از روی اخلاص این دعا را بخواند و این عمل را در حال یقین و تصدیق انجام دهد، خدای متعال ده خصلت به او عطا کند از جمله: از مرگ بد حفظ می کند و از بدیها و فقر ایمن می سازد تا زنده است دشمن را بر او غالب نمی کند و از بیماریهای جنون و جذام و برص او و فرزندان او را تا چهار پشت ننگه می دارد و شیطان راه نفوذ بر او و دوستان و فرزندان او تا چهار پشت را ندارد. ابن سنان می گوید: از خدمت حضرت صادق (علیه السلام) مرخص شدم در حالیکه می گفتم: حمد و سپاس خدای را که بر من منت نهاد تا شما و محبت شما را بشناسم و از احسان و رحمت او درخواست می نمایم که مرا بر طاعت واجب شما یاری نماید. عمل مستحب دیگری را جناب صالح بن عقبه از پدرش و او هم از امام باقر (علیه السلام) نقل می کند که حضرت فرمودند: کسی که در ماه محرم در روز عاشورا امام حسین (علیه السلام) را زیارت کند و آن را با حالت گریه در حرم ادامه دهد، در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد در راه اسلام خداوند را ملاقات می کند و ثواب هر جهاد و حج و عمره مانند کسی است که همراه حضرت رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و امامان هدایتگر حج و عمره کرده همراه آن حضرات جنگیده باشد. راوی گوید: عرض کردم فدایت شوم. کسانی که در شهرها و مناطق دور هستند و امکان تشریف به حرم آن حضرت را در چنین روزی ندارند چه

کنند؟ حضرت فرمودند: اگر کسی نمی تواند از نزدیک زیارت کند به صحرائی برود یا در خانه ی خود به پشت بامی بلند برود و با اشاره به طرف حضرت سلام نماید و بر قاتلان حضرت با جدیت تمام نفرین کند پس از آن دو رکعت نماز بخواند و این عمل بایستی پیش از زوال آفتاب باشد آنگاه بر امام حسین (علیه السلام) ناله کند و گریه نماید. و اگر در حال تقیه نیست به خانواده اش امر کند تا گریه کنند و اقامه ی عزا نمایند و ناله و شیون کنند و به جهت مصیبت امام حسین (علیه السلام)، به یکدیگر تسلیت بگویند اگر این عمل را چنانکه گفتم انجام دهند من همه این ثوابها را از ناحیه خداوند متعال ضامن هستم. عرض کردم: فدایت گردم شما ضامن و عهده دار هستید؟ فرمود: آری من برای کسی که این عمل را انجام دهد ضامنم. عرض کردم چگونه به یکدیگر تسلیت بگویند؟ فرمود: بگویند: أعظم الله أجورنا بمصابنا بالحسين و جعلنا و إياكم من الطالبين بثاره مع وليه الامام المهدي من آل محمد (عليهم السلام)

دوشنبه و پنجشنبه

خدای تبارک و تعالی در قرآن می فرماید: «قل اعملوا فسیری الله عملکم و رسوله و المؤمنون» (ای رسول ما) بگو: (ای مردم) هر کاری می خواهید انجام دهید که خدا و رسولش و مومنون شما را نظاره می کنند. در ارتباط با این آیه مبارکه در کتاب شریف تبیان اینچنین آمده است که: روی فی الخبر ان اعمال العباد تعرض علی النبی (صلی الله علیه وآله) فی کلّ اثنین و خمیس فیعلمها و کذلک تعرض علی الأئمة (علیهم السلام) فیعرفونها و هم المعنیون بقوله «والمؤمنون» یعنی: روایت شده که اعمال بندگان خدا در هر دوشنبه و پنجشنبه بر پیامبر عرضه می شود و حضرت بر آنها اطلاع پیدا می کنند و همچنین آن اعمال بر امامان (علیهم السلام) نیز ارائه می شود و ایشان نیز از آنها آگاه می گردند چرا که منظور خداوند در آیه مبارکه که فرمودند «والمؤمنون» ائمه (علیهم السلام) می باشد. و

همچنین مرحوم سید بن طاووس رحمه الله در کتاب محاسبة النفس این موضوع را از مسائل مورد اتفاق دانسته می فرماید که روایات مربوط به آن را افراد ثقة و مورد اطمینان نقل کرده اند. به عنوان نمونه به حدیثی که اباذر از رسول خدا (صلی الله علیه و آله) نقل می کند اشاره می کنیم: ان النبی (صلی الله علیه و آله) قال: یا اباذر تعرض اعمال اهل الدنیا علی الله من الجمعة الی الجمعة فی یو الاثنین و الخمیس... یعنی رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمودند: ای اباذر اعمال هر هفته ی اهل دنیا در روزهای دوشنبه و پنجشنبه بر خدا عرضه می شود. وقتی این حدیث را در کنار آیه شریفه قرار می دهیم در می یابیم که رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و ائمه صلوات الله علیهم نیز نظاره گر اعمال بندگان می باشند. و همچنین این موضوع توجه ما را به خود جلب می کند که در دوشنبه و پنجشنبه کردار و رفتار ما بر حضرت ولی عصر (علیه السلام) عرضه می گردد و ایشان از آنها آگاه می شوند لذا مناسب است که اعمال خود را مراقبت نموده توجه داشته باشیم تا موجبات رنجش خاطر آن عزیز را فراهم نسازیم و همچنین چه بسیار نیکوست روزی که حضرت از اعمال آگاه می شوند مشاهده نمایند آنها با دعا برای حضرتش زینت گردیده است تا سبب سرور و توجه خاص ایشان شود. از این رو یکی از روزهایی که دعا برای حضرت حجت بن الحسن صلوات الله علیهم بسیار مناسب است روزهای دوشنبه و پنجشنبه می باشد.

شب و روز نیمه شعبان

از برکات شب نیمه شعبان ولادت با سعادت حضرت صاحب الامر حجت بن الحسن صلوات الله علیه است. به همین جهت خواندن این دعا در این شب شریف مستحب بوده و به منزله زیارت آن حضرت می باشد. اللهم بحق لیلتنا هذه و مولودها و حجتک و موعودها التي قرنت الی فضلها فضیلاً و تمت کلمتک صدقاً و عدلاً لا مبدل لکلماتک و لا معقب لآیاتک نورک المتألق و ضیائک المشرق و العلم النور

فی طخیاء الدیجور الغائب المستور جلّ مولده و کرم محتده و الملائکة شهّده و الله ناصره و مؤیدّه اذا آن میعاده و الملائکة امداده. سیف الله الذی لا ینبوا و نوره الذی لا یخبوا و ذو الحلم الذی لا یصبوا مدار الدّهر و نوامیس العصر و ولاة الامر و ما ینزل فی لیلۃ القدر و اصحاب الحشر و النّشر تراجمه و حیه و ولاة أمره و نهیه اللهم فصلّ علی خاتمهم و قائمهم المستور عن عوالمهم و أدرك بنا ایامه و ظهوره و قیامه و اجعلنا من انصاره و أقرن ثارنا بثاره و اکتبنا فی اعوانه و خلصائه و أحننا فی دولته ناعمین و صحبته غانمین و بحقه قائمین و من السّوء سالمین یا ارحم الراحمین و الحمد لله ربّ العالمین و صلی الله علی محمّد خاتم النّبیین و المرسلین و علی اهل بیته الصادقین و عترته الناطقین و العن جمیع الظالمین و احکم بیننا و بینهم یا احکم الحاکمین

روز نوروز

از جمله ایامی که توسل به ساحت مقدس حضرت ولی عصر (علیه السلام) بسیار مناسب است روز نوروز است چرا که طبق روایاتی روز ظهور حضرت (علیه السلام) خواهد بود لذا حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: ما در هر نوروز منتظر فرج هستیم چرا که آن از ایام ماست که اهل فارس آن را حفظ کردند. سپس طی فرمایشاتی اعمال این روز را اینچنین به معلی بن خنیس آموزش می دهند: غسل کن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و به بهترین بوهای خوش معطر کن و در این روز روزه بدار و هر گاه نمازهای واجب و مستحب را خواندی، چهار رکعت نماز بگذار یعنی هر دو رکعت به یک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد ده مرتبه کافرون و در رکعت سوم بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه سوره ی فلق و ناس را بخوان و بعد از نماز در حالیکه سجده شکر بجا می آوری این دعا را بخوان: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَ عَلَيَّ جَمِيعِ اَنْبِيَائِكَ

وَ سَلِّكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ بَارِكْ عَلَیْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَ صَلِّ^۴
 عَلَیْ أَرْوَاحِهِمْ وَ أَجْسَادِهِمْ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
 وَ بَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَ كَرَّمْتَهُ وَ سَرَفْتَهُ وَ
 عَظَّمْتَ خَطَرَهُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِيْمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا
 أَشْكُرَ أَحَدًا إِغْيِرْكَ وَ وَسَّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
 الْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَا غَابَ عَنْكَ فَلَا يَغِيْبُ عَنْكَ عَوْنُكَ وَ حَفْظُكَ
 وَ مَا فَقَدْتُ مِنْ لَا مِنْ شَيْءٍ فَلَا تَفْقِدُنِي عَوْنُكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا
 أَتَكَلَّفَ مَا لَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ بِسْ چُون چنين
 كنى گناهان پنجاه ساله تو آمرزیده شود و نیز ذكر يا
 ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ را بسيار بگو. و همچنين مشهور روايت
 كرده اند كه در وقت تحويل اين دعا بسيار خوانده شود
 بعضى تا سيصد و شصت و شش مرتبه ذكر نموده اند. يا
 مقلب القلوب و الابصار يا مدبر الليل و النهار يا محول
 الحول و الأحوال حول حالنا الى أحسن الحال

هنگام غم و اندوه

از جمله اوقاتی كه دعا برای حضرت بقیة الله صلوات الله
 علیه و ظهور با برکتش مورد تأکید قرار گرفته است هنگام
 عارض شدن غم و اندوه می باشد چرا كه از روایات
 استفاده می شود آن حضرت در حق کسانی كه برای ایشان
 دعا می کنند، دعای می نماید و ایشان را مورد لطف خود
 قرار می دهد و چه بسا همین موجب رفع غم و اندوه
 شخص می گردد. علاوه بر آن در حدیث آمده است
 كه: «اکثروا الدعاء بتعجيل الفرج فان ذلك فرجكم» یعنی
 برای تعجيل در امر فرج زیاد دعا کنید زیرا فرج شما نیز
 در آن است كه طبق يك تفسير منظور اسم اشاره همان
 دعا می باشد و معنی اينچنين صورت می گیرد كه خود دعا
 برای فرج باعث گشایش در كار و دفع غم و اندوه شما می
 گردد. لذا یکی از اوقات مناسب جهت دعا كردن برای
 حضرتش و درخواست ظهور ایشان در زمانی است كه غم
 و اندوه در دل انسان خانه كرده است.

بعد از ذكر مصیبت امام حسین

یکی از زمان هایی که در آن ایجاد ارتباط و توسل با حضرت حجت بن الحسن مورد تأکید است بعد از ذکر مصیبت حضرت امام حسین (علیه السلام) می باشد چرا که ذکر مصیبت حضرت سید الشهداء (علیه السلام) و عزاداری و اظهار ناراحتی برای ایشان موجب آمرزش گناهان شده شرائط را برای استجاب دعا فراهم می سازد چرا که این گناهان هستند که مانع استجاب دعاها می گردد چنانچه در دعای کمیل می خوانیم: «اللهم اغفر لی الذنوب التي تحبس الدعاء» یعنی خدایا، ببخش از من گناهانی را که مانع استجاب دعا می شود. به همین جهت زمانی که گناهان آمرزیده شده و موجبات توجه خداوند و ملائکه فراهم آمده است بهترین زمان برای عالی ترین دعاهاست. و از آنجا که حضرت ولی عصر (علیه السلام) امام و ولی نعمت ما هستند (که تمام روزی اهل عالم ببرکت وجود ایشان می باشد) شایسته است که در این موقعیت برای آن بزرگوار دعا کرده فرجش را از خداوند متعال درخواست نماییم که این خود موجب جلب عنایت حضرت می شود. در کتاب مکیال مکارم نقل شده است که یکی از صالحین حضرت بقیة الله الاعظم ارواحنا فداه را در خواب مشاهده کرد که حضرت به ایشان می فرمایند: من دعا می کنم مؤمنی را که یاد آور مصیبت جد شهیدم شده و برای من و نزدیک شدن فرجم دعا کند.

هنگام غروب آفتاب

ساعات روز به دوازده قسمت تقسیم می شود و هر ساعت را به یکی از ائمه (علیهم السلام) اختصاص داده اند و برای توسل و توجه به ساحت هر امام در ساعت مخصوصه ایشان نیز دعائی ذکر شده است. و از آنجا که غروب آفتاب آخرین ساعات روز است اختصاص به مولنا صاحب الزمان (علیه السلام) دارد از این رو برای آن ساعت دعائی بدین شرح ذکر شده است: یا من توحد بنفسه عن خلقه یا من غنی عن خلقه بصنعه یا من عرف نفسه خلقه بلطفه یا من سلک بأهل طاعته مرضاته یا من أعان أهل محبته علی

شکره، یا من من علیهم بدینه و لطف لهم بنائله أسألك بحقّ
 وليك الخلف الصالح بقيتک فی أرضک المنتقم لك من
 أعدائك و أعداء رسولک و بقيّة آبائه الصالحين «الحجة بن
 الحسن» و أتضرّع إليك به و أقدمه بين يدي حوائجی و
 رغبتی اليك ان تصلى على محمد و آل محمد و ان تفعل بی...
 (ذكر حاجت) و ان تداركنی به و تنجيني ممّا أخاف و أحذر و
 ألبسني به عافيتك و عفوك فی الدنيا و الآخرة و كن له ولياً
 و حافظاً و ناصرأ و قائداً و كالتأ و ساتراً حتى تسكنه أرضك
 طوعاً و تمتعه فيها طويلاً يا أرحم الراحمين و لا حول و لا
 قوّة إلا بالله العليّ العظيم فسيكفيكمهم الله و هو السميع
 العليم اللهم صلّ على محمد و أهل بيت محمد اولى الأمر
 الذين أمرت بطاعتهم و أولى الأرحام الذين أمرت بصلتهم
 و ذوى القربى الذين أمرت بمودّتهم و الموالى الذين أمرت
 بعرفان حقهم و أهل بيت الذين أذهبت عنهم الرجس و
 طهرتهم تطهيرأ أسألك بهم أن تصلى على محمد و آل
 محمد و ان تفعل بی... (ذكر حاجت)

عيد فطر

در روایت از امام صادق (علیه السلام) آمده است: در اعیاد
 قربان و فطر غم و اندوه ائمه (علیهم السلام) زیاد می گردد
 به این جهت که حقشان را (در گوشه و کنار دنیا) می بینند
 که در دست دیگران است. بنابراین شایسته است که مؤمن
 در طلب ظهور مولایش و یاری او از خداوند متعال اصرار
 ورزد تا اینکه در راه رفع حزن و اندوه از قلب امامش، گامی
 برداشته باشد. بدین جهت بذکر چند دعا برای حضرت بقیة
 الله (علیه السلام) که در روز عيد فطر مستحب است
 متبرک می شویم: اول: دعای ندبه: دوّم: دعائیکه هنگام
 خروج برای نماز عيد فطر وارد شده و آن بدین شرح
 است: اللهم صلّ علی وليک المنتظر أمرک، المنتظر لفرج
 اولیائک اللهم اشعب به الصدع و ارتق به الفتق و أمیت به
 الجور و أظهر به العدل و زین بطول بقائه الارض و أیده
 بنصرک و انتصره بالرعب و قو ناصرهم و اخذل خاذلهم و
 دمدم علی من نصب لهم و دمر علی من غشهم. و أقصم بهم

رئوس الضلالة و شارعة البدع و ممیته السنن [السنة] و المتعززين بالباطل و أعز بهم المؤمنین و أذل بهم الكافرين و المنافقين و جميع الملحدين و المخالفين فی مشارق الأرض و مغاربها یا أرحم الراحمین اللهم و صل علی جميع المرسلین و النبیین الذین بلغوا عنک الهدی و اعتقدوا لک الموائیق بالطاعة و دعوا العباد إلیک بالنصيحة و صبروا علی ما لقوا من الأذى فی جنبک اللهم و صل علی جميع المرسلین و النبیین الذین بلغوا عنک الهدی علی محمد و علیهم و علی ذریتهم و أهل موداتهم و أزواجهم الطاهرات و جميع أشیاعهم و أتباعهم من المؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات الأحياء منهم و الأموات و السلام علیهم جميعاً فی هذه الساعة و فی هذا اليوم و رحمة الله و بركاته اللهم اخصص أهل بیت نبینا محمد المبارکین السامعین المطیعین الذین أذهبت عنهم الرجس و طهرتهم تطهيراً بأفضل صلواتک و نوامی بركاتک و السلام علیهم و رحمة الله و بركاته الی آخر دعا.

عید قربان

همانطور که گذشت سزاوار است مومن برای رفع غم و اندوه از قلب امام زمانش در اعیاد فطر و قربان دعا کند تا خدای تبارک و تعالی با فرج مولایش قلب مبارک ایشان را مسرور نماید. به همین منظور در کتاب اقبال (جلد ۱ صفحه ۲۸۰) روایتی از جناب ابی حمزه ثمالی نقل می کند که امام باقر (علیه السلام) فرمودند: هنگام خروج برای نماز جمعه یا عید فطر و یا قربان این دعا را بخوان. اللهم من تهيأ فی هذا اليوم او تعباً او أعدّ و استعدّ لوفادة الی مخلوق رجاء رفته و جائزته و نوافله فالیک یا سیدی کانت و فادتی و تهيئتی و إعدادی و استعدادی، رجاء رفقک و جوائزک و نوافلک. اللهم صل علی محمد عبدک و رسولک و خیرتک من خلقک و علی امیر المؤمنین و وصی رسولک و صلّ یا ربّ علی أئمة المومنین الحسن و الحسين و علیّ و محمد... [و أئمة (علیهم السلام) را یک به یک نام ببر تا به نام صاحب الزمان (علیه السلام) برسد، بعد بگو]: اللهم افتح

له فتحاً یسیراً و انصره نصراً عزیزاً. اللهم أظهر به دینک و سنة رسولک، حتی لا یتخفی بشیء من الحق مخافة احد من الخلق اللهم انا نرغب الیک فی دولة کریمه تعز بها الاسلام و اهله و تذل بها النفاق و اهله و تجعلنا فیها من الدعاة ای طاعتک و القادة الی سبیلک و ترزقنا بها کرامة الدنیا و الآخرة. اللهم ما انکرنا من حق فعرّفناه و ما قصرنا عنه فبلّغنا بعد برای حضرت بقیة الله ارواحنا فداه دعا می کنی و بر دشمنان ایشان نفرین می نمایی و حاجت خود را از خدای متعال می خواهی آنگاه در آخر کلام می خوانی: اللهم استجب لنا، اللهم اجعلنا ممن تذر فیہ فیذکر

آثار دعا

تعییل در فرج

همانطور که از روایات استفاده می شود غائب بودن حضرت مهدی (علیه السلام) از این جهت است که بیم آن می رود ایشان را مانند پدران بزرگوارش به شهادت برسانند. لکن در اینجا این سؤال به ذهن می رسد که چه فرقی میان ایشان و اجداد طاهرینش وجود دارد؟ مگر ایشان از اینکه به شهادت برسند ترس و هراسی دارند؟ جواب اینگونه است که: خیر، اولاً ایشان نه تنها از شهادت هراسی ندارند بلکه طبق روایاتی همه امامان (که ایشان دوازدهمین امام می باشند) شهید می شوند چنانچه از امام رضا (علیه السلام) روایت شده که فرمودند: «و الله ما منا الا مقتول شهید» یعنی به خدا سوگند همه ما (اهل بیت و امامان) کشته و شهید می شویم. و ثانیاً هیچ تفاوتی با اجداد گرامیشان ندارند چرا که همه امامان برپا کنندگان حق می باشند همانطور که امام جواد (علیه السلام) به عبدالعظیم بن عبدالله حسنی فرمودند: «ما منا الا قائم بأمر الله و هاد الی دین الله» یعنی ما اهل بیت همگی برپا کنندگان کارها و اوامر خدا و هدایت کننده به دین او هستیم. اما غیبت و زنده ماندن حضرت ولی عصر (علیه السلام) به جهت وعده ای است که خداوند تبارک و تعالی داده است که: «و لقد

کتبنا فی الزبور من بعد الذکر ان الارض یرثها عبادی الصالحون» بعد از لوح محفوظ در زبور نیز مقرر داشتیم که صالحان وارثان زمین خواهند بود. و لیکن تحقق این وعده نیازمند شرائط و مقدماتی است. از جمله اینکه باید مردم به این نتیجه برسند که تنها نجات دهنده و هدایت کننده آنها از این انحرافات، ظلمها و ستم هایی که جهان را پوشیده است وجود مقدس حضرت بقیة الله الاعظم (علیه السلام) است که ظهور کرده و جهان را مملو از عدل و داد نمایند. در این میان دعا کردن برای حضرت ولی عصر (علیه السلام) و طلب ظهور ایشان از درگاه حضرت حق موجب آن خواهد شد که این روحیه و تفکر در میان انسانها بیشتر بوجود آید و شرائط ظهور ایشان محقق شود. چنانچه از وجود مقدس حضرت ولی عصر ارواحنا فداه در ضمن نامه ای که به اسحاق بن یعقوب مرقوم فرمودند آمده است: «اکثروا الدعا بتعجیل الفرّج فان ذلک فرجکم» یعنی برای موضوع فرج و ظهور من زیاد دعا کنید که گشایش و حل مشکلات مادی و معنوی شما در آن می باشد.

زیادی نعمت

جای هیچ شک و تردیدی نیست که بزرگترین نعمت خداوند آن است که سبب رسیدن انسان به معارف الهی و کسب درجات و مقامات عالی و سعادت ابدی باشد و بدیهی است که رسول خدا (صلی الله علیه وآله) ائمه صلوات الله علیهم اجمعین مصادیق آن می باشند که در این زمان در وجود مبارک حضرت ولی عصر (علیه السلام) تحقق یافته است چنانچه در حدیث است که امام صادق (علیه السلام) فرمودند: «نحن اهل البيت النعیم الذی انعم الله بنا علی العباد...» یعنی ما اهل بیت، نعمتهای خدا هستیم که خدا به بندگان داده است و یا در ارتباط با آیه شریفه: «الم تر الی الذین بدّلوا نعمة الله کفراً» از امیرالمؤمنین (علیه السلام) روایتی نقل شده است که می فرمایند: (نحن النعمة التي انعم الله بها علی عباده و بنا یفوز من فاز یوم القيامة) یعنی نعمتی که خدا به بندگان داده است

ما هستیم که بوسیله ما در روز قیامت رستگار می شوند. و این نورهای هدایت نه تنها سبب رستگاری ابدی برای انسان هستند بلکه نزول نعمت های ظاهری این دنیا نیز به برکت وجود ایشان می باشد چنانچه درباره حضرت مهدی (علیه السلام) فرموده اند: (بیمنه رُزق الوری و بوجوده ثبتت الارضُ و السماء) یعنی به برکت حضرت مخلوقات رزق داده می شوند و با وجود حضرت است که آسمان و زمین در نظم خود باقی می باشند. وقتی روشن گردید که رزق و نعمت های این دنیا نیز به برکت وجود حضرت ولی عصر ارواحنا فداه می باشد، عقل آدمی حکم می کند که شکر این نعمت بزرگ الهی ادا شود چنانچه خدای تبارک و تعالی نیز در قرآن می فرماید: «وَأشکروا لله ان کنتم اياه تعبدون» یعنی اگر خدا را پرستش می کنید شکر نعمتهای او را بجا آورید. و همچنین خداوند فرمود: «لئن شکرتم لأزیدنکم» یعنی اگر شکر کنید نعمت را بر شما زیاد می کنیم و همچنین رسول خدا (صلی الله علیه وآله) فرموده اند: «ما فتح الله علی عبد باب الشکر فخرن عنه باب الزیادة» یعنی خداوند کسی را موفق به شکر نمی نماید در حالیکه او را از زیاد شدن نعمت محروم کرده باشد. و نیز شکر نعمت احسان و نیکی کردن به بندگان خدا می باشد چنانچه روایت شده است: (أشکر الخلق لله أشکرهم للناس) یعنی هر کس خوبیهای مردم را بهتر تشکر کند و به نیکی جواب دهد نسبت به نعمت های خدا شکر گزارتر خواهد بود. و اما شکر اقسام و گونه هایی دارد که بوسیله قلب و اعضاء و جوارح انسان تحقق پیدا می کند، اما شکر در قلب انسان با شناخت نعمت ایجاد می شود که آثار آن باعث آشکار شدن شکر در اعضاء بدن می گردد و چنانچه امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: «شکر النعمة، اجتناب المحارم و تمام الشکر قول الرجل الحمد لله رب العالمین» یعنی شکر نعمت این است که از گناه اجتناب و دوری کنی و تمام کننده این شکر این است که بگویی «الحمد لله رب العالمین» پس نگاه داشتن و حفظ اعضاء بدن یکی از روشهای شکر است ولی شکر اعضاء آثار دیگری نیز دارد

مثل حمد و ستایش کردن از آن نعمت و بازگو کردن آن چرا که در قرآن آمده است: «و اما بنعمت ربک فحدّث» یعنی نعمت پروردگارت را بازگو کن ولی آنچه در شکر این نعمت بزرگ الهی یعنی وجود امامان و در نهایت در این زمان وجود مقدس حضرت بقیة الله الاعظم (علیه السلام) مورد نظر است، دعا برای آن بزرگوار می باشد که همان نیکی و احسان کردن در مقابل این نعمتهایی ست که خدای تبارک و تعالی به برکت وجود آن حضرت به ما عنایت کرده است و از آنجا که شکر باعث ازدیاد نعمت می شود اینگونه شکر گزاری سبب نزول برکات و نعمتهای بیشتر خداوند می گردد.

اداء اجر رسالت

همانطور که خداوند در قرآن می فرماید: «لا استلکم علیه اجرّاً الا المودة فی القربی» اجر و مزد رسالت پیامبر که انسانها را از آن جاهلیت نجات بخشید مودت و دوستی با ذوالقربی و دودمان ایشان است که قطعاً یکی از آنها وجود مقدس حضرت مهدی (علیه السلام) می باشد. و از آنجا که محبت و مودت یک امر قلبی است، آثار و نشانه هایی دارد که در اعضا و جوارح انسان ظاهر می شود. و چون یکی از مهمترین اعضا و جوارح برای اظهار محبت زبان است، می توان این محبت را با دعا کردن برای آن عزیز و طلب ظهورش ابراز نمود تا در اداء اجر رسالت گامی برداشته باشیم.

آمرزش گناهان

آنچنانکه از روایات استفاده می شود ذکر و یاد خدا سبب آمرزش گناهان می گردد چنانچه حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه وآله) در ضمن روایتی فرمودند: «فقد بدلت سیئاتکم حسنات و غفرت لکم جمیعاً» یعنی: هرگاه قومی جلسه ای تشکیل داده و در آن یاد خدا می کنند ندا کننده ای از آسمان صدا می زند (ای اهل مجلس) برخیزید که

زشتیها و پلیدیهای شما تبدیل به نیکی و زیبایی گردید و همه ی خطاهای شما بخشیده شد. از ضمیمه این روایت با حدیثی که از امام باقر (علیه السلام) ذکر شده است که فرمودند: «انّ ذکرنا من ذکر الله» یعنی: ذکر و یاد ما (اهل بیت) از مصادق ذکر و یاد خداست. اینچنین استفاده می شود که دعا برای حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف و درخواست تعجیل در فرج ایشان که مصادق ذکر و یاد حضرت (که از اهل بین هستند)، از اقسام یاد خدا می باشد و چون یاد خدا سبب آمرزش گناهان می شود، یاد آوری و دعا برای آن عزیز غائب از نظر نیز موجب بخشودگی خطاها و لغزشها می گردد.

دعای امام زمان در حق دعا کننده برای حضرتش

از آثار دعا برای حضرت حجة بن الحسن (علیه السلام) دعا کردن حضرتش در حق دعا کننده او می باشد و این مطلب نه تنها مقتضی جواب احسانی است که از آیه شریفه: «هل جزاء الاحسان الا الاحسان» استفاده می شود، بلکه در توقیعی که در کتاب مهج الدعوات ص ۳۰۳ از آن حضرت نقل شده است اینچنین می فرمایند: «و اجعل من يتبعني لنصرة دينك مؤيدین و فی سبيلک مجاهدین و علی من ارادنی و ارادهم بسوء منصورین» ترجمه: کسی را که از من پیروی می کند برای یاری دینت مؤید بدار و او را از مجاهدین در راه خود قرار ده و بر کسی که نسبت به من و آنان سوء قصد دارد پیروز فرما. چون بدون تردید دعا برای حضرت و تعجیل ظهور آن بزرگوار، پیروی و یاری آن حضرت است. زیرا از اقسام یاری دین مولای ما حضرت صاحب الزمان (ارواحنا فداه) یاری با زبان است بنابراین دعا برای آن حضرت از انواع یاری زبانی است. گواه بر گفتار ما تأیید آن، روایتی است که مرحوم راوندی و کتاب الخرائج نقل می کند. می گوید: گروهی از اهل اصفهان - از جمله ابو عباس احمد بن نصر و ابو جعفر محمد بن علویه - نقل کرده اند: در اصفهان مردی شیعه به نام عبدالرحمان بود. از او سؤال کردند: علت اینکه امامت امام علی النقی

(علیه السلام) را پذیرفتی و دنبال فرد دیگری نرفتی چیست؟ گفت: جریانی از آن حضرت دیدم که قبول امامت آن حضرت را بر من لازم نمود. من مردی فقیر اما زباندار و پر جرأت بودم به همین جهت در سالی از سالها اهل اصفهان من را برگزیدند تا با گروهی دیگر برای دادخواهی به دربار متوکل برویم. ما رفتیم تا به بغداد رسیدیم هنگامی که در بیرون دربار بودم خبر به رسید که دستور داده شده امام علی النقی را احضار کنند. بعد حضرتش را آوردند. من به یکی از حاضرین گفتم: این شخص که او را احضار کردند کیست؟ گفت: او مردی علوی و امام رافضی ها ست سپس گفت: به نظرم می رسد که متوکل می خواهد او را بکشد. گفتم: از جای خود تکان نمی خورم تا این مرد را بنگرم که چگونه شخصی است؟ او گفت: حضرت در حالی که سوار بر اسب بودند تشریف آوردند و مردم در دو طرف او صف کشیدند و او را نظاره می کردند. چون چشمانم به جمالش افتاد محبت او در دلم جای گرفت و در دل شروع کردم به دعا کردن برای او که خداوند شرّ متوکل را از حضرتش دور گرداند. حضرت در میان مردم حرکت می کرد و به یال اسب خود می نگریست نه به راست نگاه می کرد و نه به چپ، من نیز دعا برای حضرتش را در دلم تکرار می کردم. چون در برابرم رسید رو به من کرد و فرمود: استجاب الله دعاک، و طول عمرک و کثر مالک و ولدک. یعنی: خدای دعای تو را مستجاب کند. و عمر تو را طولانی و مال و فرزند تو را زیاد گرداند. از هیبت و وقار او بدنم لرزید و در میان دوستانم به زمین افتادم. دوستانم از من پرسیدند، چه شد؟ گفتم خیر است و جریان را به کسی نگفتم. پس از آن به اصفهان بازگشتیم. خداوند به سبب دعای آن حضرت درهایی از مال و ثروت را برای من باز کرد تا جایی که اگر همین امروز درب خانه ام را ببندم قیمت اموالی که در آن دارم معادل هزاران هزار درهم است و این غیر از اموالی است که در خارج خانه دارم. خداوند به سبب دعای آن حضرت ده فرزند به من عنایت فرمود. ببینید که چگونه مولای ما امام علی نقی (علیه السلام) دعای آن شخص را به خاطر نیکی

او جبران و تلافی نمود. برای او دعا فرمود با اینکه از مؤمنان نبود. آیا گمان می کنید که اگر در حق مولای ما صاحب الزمان ارواحنا فداه دعا کنید شما را با دعای خیر یاد نمی کند با اینکه شما از مؤمنان هستید؟

تشریف به دیدار حضرت در خواب یا بیداری

هر کس برای حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه دعا کند توفیق پیدا می کند که به دیدار آن امام غائب مشرف گردد. و دلیل این مسأله هم مطالبی هست که همراه بعضی از ادعیه مربوط به حضرت بیان شده است که به عنوان نمونه چند مورد ذکر می گردد: الف: عن الصادق (علیه السلام) انه قال: «من قال بعد صلاة الفجر و بعد صلاة الظهر: «اللهم صلّ علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم» لم یمت حتی یدرک القائم من آل محمد (صلی الله علیه و آله)» یعنی: امام صادق (علیه السلام) فرمودند: هر کس بعد از نماز صبح و ظهر بگوید: «اللهم صلّ علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم» نمی میرد تا اینکه قائم آل محمد (صلی الله علیه و آله) را درک کند. ب: و همچنین شیخ جلیل القدر حسن بن فضل طبرسی رحمه الله نقل می کند که هر کس این دعا را بعد از هر فریضه ای بخواند و بر آن مداومت کند عمر او طولانی می شود و مشرف به دیدار حضرت صاحب الامر (علیه السلام) گردد. «اللهم صلّ علی محمد و آل محمد، اللهم ان رسولک الصادق المصدّق صلواتک علیه و آله قال انک قلت ما ترددت فی شیء أنا فاعله کترددی فی قبض روح عبدی المؤمن یکره الموت و أنا أکره مسأته اللهم فصلّ علی محمد و آل محمد و عجل لأولیائک الفرج و النصر و العافیة و لا تسوئی فی نفسی و لا فی فلان اسم هر کس را می خواهی ذکر می کنی»

طول عمر

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
 إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)
 با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای
 شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا
 رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم
 و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر
 سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن
 بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می
 کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص
 ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت
 الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان
 بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص
 حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر
 (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و
 درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز
 و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز
 قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.
 مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی
 تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی
 (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی
 تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را
 در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده
 است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب
 ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه
 جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل
 دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های
 بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع
 مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم
 السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و

طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :
 الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی
 ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه
 ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...
 د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر
 ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای
 و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخی گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۵۲۴۰۲۳۵)
 ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...
 ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه
 ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال
 دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج

رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه
اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی :
۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل:
Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:
www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱)
دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش
۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱)
نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی
و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین
گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت
مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی
نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این
خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله
الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را
شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما
را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-
۱۹۷۳-۳۰۴۵ و شماره حساب شبا : IR90-0180-0000-
0000-0621-0609-53 به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه
اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد

سید
ارزش کار فکری و عقیدتی
الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر
کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را
از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده،
به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او
می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در
گرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در
بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار،

کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

